

ROJA WELAT

ROJNAMEYA SIYASI U ÇANDI YA 15 ROJI
15 GÜNLÜK POLİTİK VE KÜLTÜREL GAZETE

KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BINDEST YEKBİN!

ROJA WELAT CEGERXWÎN'RA XEBERDA

15 ARALIK 1978
Sayı: 12. Fiyatı: 7,5 T.L.

15 Çeleyê Pêşin 1978
Hejmar: 12 Buha: 7,5 T.L.

YENİ BASKI TEDBİRLERİNE HAYIR

Hükümet ilginç bir doğrultu izliyor...

Ecevit, seçimlerden önce kitlelere ucuzluk vadetmişti. Emekçi kitleler için "ak günler" vadetmişti... "Hakça bir düzen" diyordu... Emekçi kitlelerden yana tedbirler alınacağını söylüyordu, vurgunculara çatıyordu... Şimdi ise aldığı tedbirler yalnızca para babalarına, vurgunculara yarıyor. Para değeri düşürüldü ve bu düşüş devam ediyor. Fiyatlar görülmemiş düzeylere vardı. "Toplumsal Anlaşma" adı altında işçi ücretleri dondurulmak isteniyor. Bütün bunlar da iç ve dış para babalarının, şu ünlü İMF (Uluslararası Para Fonu)'nun, isteğine uygun olarak yapılıyor. Döviz bulmak, borçları ertelemek için uluslararası sermaye kuruluşlarının her dediği yerine getiriliyor.

Besbelli, hiç kimse kısa sürede ortalığın güllük gülistanlık olmasını, "ak günlerin" gelmesini, "hakça bir düzen" kurulmasını CHP'den beklememişti. Ama emekçi kitleler, kendilerinden yana bir şeyler yapılacağını ummuşlardı. Oysa CHP'nin izlediği politika hiç de halka birşey getirecek nitelikte değil. O, böyle bir yolda yürümüyor.

Ecevit, zaman zaman "dostlara" (NATO ülkelerine, en başta da ABD'ye) gözdağı veriyor, sosyalist ülkelerle ilişkileri, onlardan taviz koparmak için bir araç yapıyor, ama dış politikada değişen bir şey yok. Emperyalistlerle bağları zayıflatmak yönünde en küçük bir adım atmaya niyeti yok.

Ecevit ve Partisi'nin iktidara geldikten sonra faşist odakların üstüne gitmesi umuluyordu. Faşistler öteden beri CHP'ye de saldırmakta idiler. Ecevit hükümeti kurulduktan sonra ise, onu yıpratmak, düşürmek için saldırılarını yoğunlaştırdılar. Ancak hükümet, faşistlerin üstüne cesaretle gitmekten kaçınıyor da, anarşi olaylarının suçunu aynı zaman da sola yıkmaya kalkışıyor. Faşist terörün kurbanlarını terörün suçlusu gibi gösteriyor. Hükümet, silahlı komando kamplarına bile dokunmazken, faşist MHP, Ülkü Ocakları, ÜGD ve benzerleri cinayetlerine rahat rahat ve herkesin gözönünde devam ederken, sol dernekleri kapatmaya kalkışıyor, sol basına baskı yapıyor.

Hükümetin içine düştüğü şaşkınlık giderek büyüyor. Son günlerde getirilen anti - demokratik yasa tasarıları, onun bu şaşkınlığına tuz - biber ekti.

Şimdiye kadar zaten Valiler keyfi bir şekilde dernekleri kapatıyor, çalışmalarını engelliyorlardı. Dernekler yasasındaki yeni değişiklikler de gerçekleşirse artık derneklerin kapılarını kilit vurmaktan başka yapacakları kalmıyor. Memurlar ise, sendika hakkı şurda kalsın artık dernek kurma hakkını bile ya tümünden yitiriyorlar, ya da bu hakkın hiç bir önemi kalmıyor.

Polis eskiden de yurttaşların konut dokunulmazlığını, güvenliğini gönlünün istediği gibi çiğniyordu, mahkeme kararı olmaksızın evleri, işyerlerini, basın bürolarını, hatta parti merkezlerini basıyordu. Şimdi ise bu işler bir de kanuna bağlanmak isteniyor. Böylece artık polis baskısının, zulmünün varacağı düzeyi varın siz düşünün. O istediğinin üstünü arıyacak, istediğinin evine dalacak ve canı istediği gibi davranacak... Polis kadrolarının faşistlerle bir hayli doldurulduğu bilinirken ve polisin baskıcı geleneği ortadayken...

Valiler gösteri yürüyüşlerini erteliyecekler veya diledikleri güzergâhları gösterecekler... Böylece şimdiye dek Valiler'in gösteri ve toplanma özgürlüğü üstündeki anti - demokratik baskıları yasal dayanağa kavuşacak ve bu hak da kullanılmaz hale gelecek.

Bütün bunlar terörle mücadele için zorunlu mudur? Bay Ecevit zorunlu olduğunu söylüyor ve karşı çıkanları "sağ ve sol eylemciler" olarak suçluyor.

Sayın Vali Bey'ler şimdiye kadar bir çok kez demokratik dernekleri, TÖB-DER'i, POL-DER'i, DHKD'leri, SGB'yi ve benzer bir çok demokratik derneği faaliyetten alkoydular, bunların terörle ilişkisi var mıydı? Bunların hiçbirinde silah yakalandı mı? Hayır. Kimini bir bildiri yüzünden, kimini bir gazete veya kitap yüzünden, kimini üye olmayanlar oturduğu için... Ama bu sayın valiler dinamit ve silah deposu, cinayet merkezi olan Ülkü Ocaklarına, ÜGD'lere pek dokunuyorlar.

Var olan yasalar, kamp kurup silahlı eğitim yapanların üstüne gitmeye engel midir?

Açıktır ki bu yasa değişiklikleri terörle mücadele amacına değil, demokratik hak ve özgürlükleri daha da kısıtlamaya yönelmiştir. İşin ilginç yanı, Ecevit hükümetin getirdiği yeni kısıtlayıcı maddelerin bir çoğu daha önce anayasa mahkemesince iptal edilmiştir, hem de CHP'nin başvurusu üzerine...

Ecevit ilginç bir yolda yürüyor. "Umudumuz Ecevit" emekçi kitlelerden yana herhangi bir yasa getirmiyor, faşist odakların üstüne gitmiyor, ama var olan demokratik hakları da rafa kaldırmak için cesaretle yürüyor.

Bu talihsiz yol, diktatörlüğe giden bir yoldur...

Ecevit'in hükümet olunca dediklerini yapamayacağı devrimci çevrelerce biliniyordu. Bunalımı gideremeyince yeni baskı tedbirlerine yöneleceği de tahmin ediliyordu. Ama doğrusu bu kadar tez ve bu kadar hızlı değil... Kendi kendisini yalanlamak için bu kadar acele davrananlara az rastlanır...

Diğer yandan, Ecevit iktidarının getireceği bu baskı tedbirlerini bizzat kendisinin uygulamaya koymaya zaman bulup bulamayacağı da kuşkuludur. O'nun durumu zaten sağlam değildir ve ip üstünde oynayan bu hükümetin yarın gidip yeni bir MC'nin, belki de daha berbatının gelmeyeceğini kimse garanti edemez. Bay Ecevit, kendi eliyle Demirel gibilerine silah hazırlayan biri durumuna düşebilir...

Devrimci ve demokratik güçler, bu gerici gidişe dur demek için kolları sıvamalıdır. Şu anda DİSK'in ve diğer demokratik kitle örgütlerinin katıldıkları güç birliği plâformundan olumlu, ciddi bir eylem programının çıkması için çaba gösterilmelidir.

Sol ve demokratik güçlerin dayanışmasından yararlanan CHP, kitlelerin taleplerine kulak asmıyor ve sıkışıkça daha gerici çözümlere (ki bunlar çözüm değildir) yöneliyor, daha gerici güçlerin denetimine giriyor.

Kitleleri gerici saldırılar karşısında başsız bırakmamak, demokratik mücadeleye dinamizm kazandırmak, geri dönüşleri engelleyip ileriye doğru yürümek için kitle güçlerini seferber etmek gerekir.

Bunun için de tüm sosyalist, demokrat, yurtsever güçler arasında bir dayanışma zorunludur. Bu dayanışmaya katkıda bulunalım, güçbirliği yönünde çaba gösterelim.

Anti - demokratik yasa tasarılarına hayır!, Yeni baskılara hayır!..

Demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesi için, basın ve düşünce özgürlüğü üzerindeki her türlü sınırlamanın son bulması için, ırkçılık ve şovenizm zincirinin parçalanması için ilerici güçbirliğine ve mücadeleye hazır olalım!..

BİLECİK CEZAEVİNDEN MEKTUP

17/11/1978

Değerli ROJA WELAT;
Sizden daha önce, "içeri" de okuyup incelemek için bize ROJA WELAT'ları yollamanızı istemiş ve talebimiz, tarafınızdan şimdiye kadar çıkan tüm ROJA WELAT'lar yollanarak yanıtlanmıştı.

Lâkin savcılıkla yapılan incelemeler sonucunda tüm ROJA WELAT takımından sadece bir sayısı (yani No: 5) dışındaki tüm sayılara el konuldu.

Kanımcı şu "küçüçük" olay bile ROJA WELAT kişiliğinde ezilen Kürt ulusunun en doğal ve ulusal demokratik haklarına yönelik olgu şöven milli baskının niteliğini sergiler. Ama tüm bunlar boşunadır. Çünkü "kes nikare meşa dirokê bide saknandin. Pêşiya qelan ronahi ye" (Hiç kimse tarihin çıkışını durduramaz. Halkların önü aydınlıktır...)

Sonuca bu açıdan yaklaşıldığında mücadele süreci içinde Kürt ve Türk Halklarının Mücadele Birliğinin emperyalist, faşist ve her türden gerici barikatları, zafere kadar savaşarak aşacağını ve KAZANACAĞI-

NIN kaçınılmazlığı meydana çıkar.

Biz "içeri" de bundan eminiz.

Ve içte bu sarsılmaz inanç içerisinde, ROJA WELAT'a yöneltilen gerici baskıları şiddetle protesto ederek, mücadelenizde başarılar dileriz.

Dostça Devrimci Selâmlarımızla...

BİJİ AZADİ BİJİ SOSYALİZM!..

BIMRE FAŞİZM!..

**KARKERÊN HEMÛ WELATÂN
Û GELÊN BINDEST YEKBIN!..**

Ahmet Temel DEMİRER

ROJA YEKITI Û XEBATÊ YE

Hevalno, dem dema sekîninê nine, dema xebatê ye. Dîvê mirovên hîşyar, zana, pêşverû, welatparêz û sosyalist hemû hêzên xwe yek bikin, dest bîdî hev û bixebitî bona hîşyarbûna karker û gundiyan, hemû xebatkaran û hemû gel.

Welatê me da gele tîşt guharin. Niha pîr kes rewşa gel û welat fêr dîke, xîrabîyê dibîne, diji zulmê û dilîyê (koletiyê) derdikeve, jiyinek pêş û azad dîxwaze, bona wê şer dîke.

Dîvê bî lez dîguhure. Sazumanên kewnare hîldîweşîn, sazumanên nuh avadîbîn. Sazumana dewlemendan, zordestan, ya miran û bûrjuwan dîçe, yê xebatkaran lî ser wekhevî, azadî û aşîtiyê çêdibe. Gelên azadbûyî dî rêyek nuh û ronak da ber bî pêş dîmeşîn, jî xîzaniyê, bîrçîtiyê, betaliyê û nezaniyê xilas dîbîn, welatê xwe jî nuh ve avadîkîn.

Hevalno, welatê me Kurdistan iro jî hin dî bin lepê zordestan da ye. Ev zordest heyîyên me yî ser - erdê û bin - erdê talan dîkîn, dîbîn; xwîna me dîmîjîn, me xîzan dîkîn. Ev zordest nahêlîn ku Kurdistan jî avabe, sînet û çand pêş da bîçe. Ewan rê lî me girtîne, nahêlîn ku em rehetî bî zmanê xwe xebirdîn, bîxwînin û bîwîvisîn; kovar, rojname û pîrtûkan derxînin.

Dîvê em jî vê bîndestiyê xilasbîn. Bona azadiyê û pêşveçûnê bîxebitî.

Pîraniya gelên dîvê jî xewên-kûr hîşyar bûne, rabûne ser piyan, qeyd û merbend şikandîne, gîhîştîne azadiyê. Hinên wan ketîne rîya sosyalîzmê û pêşveçûnê, hinên wan jî nîrê kolonyalîzmê şikandîne û ber bî sosyalîzmê dîmeşîn. Yê ku hin dî bin nîrê kolonyalîstan da ne, çendek in; ew jî bona azadiyê dî xebatek mezin da ne.

Kurdîstan yek jî wan welatan e ku hin nîrê kolonyalîzmê ne şikandîye. Kurdîstan bî destî emperyalîstan û kolonyalîstan bûye çar perçe, gelê Kurd bîndest ketîye. Gelê me bona azadiyê ev du sed sal e ku şer dîke; lê pîr mîxabin, dujminên me pîr bûn û xurt bûn; nav me da yekî tîne bû; mir û axa û şêx û seyîdan gelê me kerî kerî kirîbûn. Bona vê yêkê şerê me yê azadiyê ne gîhîştî armançê.

Lê ev rewşa xîrab nîkare bî vi awayî bajo. Niha Kurdistan jî dî nav hîşyariyê û keftelêftek mezin da ye. Welat bî lez dîguhure, hêzên nuh û xurt derdîkevî pêş. Xort, xwende, karker û gundi xwe bî zanîne dîxemîlîn, bî dîlpêtî, bî jîrî dîxebitî. Bî sedhezaran mirov bona azadiyê û pêşveçûnê dîmeşîn...

Rojên azadiyê ne dîr in...

Lê dujmin jî destwala na sekîne. Ew jî hêzên xwe nuh ve rêz dîke, bona êrîşkirîna ser me xwe çê dîke. Nuha, hêzên zordest lî Tîrkiyê, jî hîşyarbûna gelê me, jî dengê azadiyê gelek acîz dîbîn, hêrs dîkevî, dîxwazîndengê me bîdî birîn, pêşiyê lî meşîna me bîgîrîn. Bona vê yêkê kolonyalîstan û hemû xulamên wan dengê xwe bîlînd kirîne, dîxwazîndîrîşî ser me bikin.

Em xweş pê dîzanî, hemû kîrîmên wan lî ber meşîna dîrokê badîlhewa ye... Kes nîkare heta hetayê gelan bîndest bîhêle. Çare nine, gelê Kurd jî, dîr an nêzik, azadiya xwe wê bî destxîne.

Lê lî hember vê rastiyê ne hewce ye ku em destwala bîsekînin, ne xebitî, ya ku jî dest me tê ne kî. Na, dîvê em hîz zêtir bîxebitî, bî dîl û can karkevî.

AZADIYA GEL BI DESTI XEBATKARAN DIBE

Gele bûyerên dîrokî jî hîni me kîrîye ku xilasbûna gelan bî destî xebatkaran dibe.

Me jî dîroka Kurdistanê jî dît û fêr kir, mir û axa û şêx seyîd û burjuwayên nuh derketî nîkarî me xilas bikin. Belê, dî şerên azadiyê da dî nav mirovên han jî gele welatparêz derketîne, dî şerên azadiyê da serî kîşandîne û serî dane; em tîcarî kîrîmên wan û navê wan jî birî nakîn. Navên wan ketîye dîroka Kurdistanê û gelê Kurd, wan bî hurmet tîne bîra xwe. Lê em vê yêkê jî dîzanî ku mir û şêx û axa û yê wê wan, bî pîrani tevî hêzên azadiyê ne bûne, pîr caran jî diji tevgera azadiyê derketîne, tevî dujmin bûne. Hêzên feodal jî azadiya, yekîtiya gel hez nakîn; ew, mafên xwe pêş da dîgîrîn. Her mir û şêx dî ciyê xwe da mîna şah û padişahîki ye. Ew naxwazî ku kes jî wan bîlîndîrî derkeve, hukmê lî wan bîke. Ew jî lî gundiyan tîda dîkîn, lî ser wan hukmê dajon, keda wan dîxwî. Şex û axa û mir û seyîd naxwazî ku gundi hîşyar bîbîn, xwedî heqên xwe derkevî. Bona vê yêkê doza şerê azadiyê ne doza çînê (sîmfê) feodalî e.

Ev tenê karker û gundi ne û hevalbendên wan in ku dî rîya azadiyê da bî dîl û can dîmeşîn. Azadî doza wan e.

Feodal û burjuwa naxwazî ku rehetîya wan jî dest bîçe, ew jî şerê azadiyê hez nakîn. Ewana bî kolonyalîstan ra yekîti danîne, tevî wan, gundi û karkerên Kurdistanê dîxapînin, xwîna gelê me dîmîjîn.

Bona şerê azadiyê, dîvê, karker û gundi weki sazumana kolonyalîst, çînê feodalî jî bîgîre hîmber xwe, diji wan şer bîke, heqê wan da bê, zora wan bîbe û dezgeyê wan hîlweşîne.

Gundiyan bê erd, berî her tîştî dîxwazî ku xwedî erd bîbîn, jî bin nîrê axan xilasbîn. Bona vê yêkê, dîvê ew diji axa û began dî tevgera azadiyê da cîh bîgîrîn.

Îro zulm û tedayek mezin lî ser gundiyan Kurdistanê ye. Jî aliyekî zulma axa û şexan, lî aliyê dîm zulma sazumana kolonyalîst. Axa, dest

dîrêjî erdê gundiyan dîkîn, zeviyên wan, ava wan jî dest dîgîrîn, jî wan mîran dukujîn, malên wan talan dîkîn û dî hemû van şolen xîrab da cendîrme û polêzê hukmatê lî cem wan e. Hukmeta Tîrk komandoyan dîşîne ser gundiyan reben, çekên wan jî dest wan dîstîne, lî wan dîde, wan dîkuje, pêşkari namûsa wan dibe, zûlm û tedayê ne dîti lî wan dîke.

Gundiyan Kurd bê ax in. Kar jî tîne ku bikin. Bona vê yêkê, xasîma gundiyan nêzîkî sînor bî tîcarîya tîştên piçûk mîjûl dîbîn, dîçîn jî wî alî sînor tîştî tînin û dîfroşîn. Hukumatê navê vî şolî "qaçaxçîti" daniye û nahêle. Sînorên Kurdistanê da tîl kîşandîye, mayî daniye û bî esker tîje kîrîye. Gundiyan reben, dî hatî û çûyînen xwe da lî van sînoran tîne kuştî, bîrîndar û seqet dîbîn.

Gelê Kurd kîngê dîçe derê hukumatê lî wîr heqeretê dibîne, tazi dibe, jê ruşwet tî standî.

Gelê Kurd jî hukumatê feydeki na bîne, lê jê ra eskeriyê dîke, beşên mezin dîde.

Ew nîkare dî mektebên bî zmanê xwe bîxwîne. Sazumana kolonyalîst ew dî tariyê da hîştîye.

Bona vê yêkê, şerê rîzgariyê şerê gundi û karkerên Kurdistanê ye. Heya ku ev bî xurtî hîşyar nebîn, bî xurtî dest nedî hev, bî hevra ne meşîn, nîkarî bigîhîjîn armanca xwe.

KARKER Û GUNDIYAN HİŞYARKIN, Bİ RÊZ BIKIN

Îro wezîfa sosyalîstên Kurd çîye? Dîvê, berî hertîştî dî Kurdistanê da û dî rêyek rast da, dî rêyek şoreşgerî da yekîtiyê çekî, tevgrêdanek xurt pêk bînin. Rêya sosyalîstan rêya marksîzm û lenîzîzmê ye.

Eşkere ye ku her perçên Kurdistanê da gelê Kurd tevgrêdana xwe yî şoreşger bî xwe saz dîke. Ewên ku dibên dî çar perçen da yek tevgrêdanek çê be, ev tîştêk xelet e, şertên wê tunî.

Şoreşgerên perçên Kurdistanê, hewce ye ku hev û du ra alîkari bikin, lê pêşkare şolê hev û du jî nebîn.

Roj bî roj, rêça şoreşgerî dî Kurdistanê da eşkere dibe û hêz dîgîre. Sîyasetên xelet jî eşkere dîbîn. Ewên ku dî rêça feodal û burjuwan da dîçîn, ewên ku rêça burjuwaziyê piçûk da ne, nîkarî rêyek rast jî gelê me ra nîşandî.

Sosyalîstno, îro roja xebatê ye. Mîlên xwe bîdî hev, bona yekîtiyê qêret kî. Lî belavbûnê, lî serî kîşandîne megerî, yekbîn. Yê ku ne menfetê şexsî, xilasbûna gel dî dîlê xwe da dîgîrîne, lazîm e bona yekbûnê dî rêyek rast da bîxebite.

Xwe jî rêyên xelet, jî maoîzmê, troçkîzmê, maceraperestiyê bîparêzî.

Xwe bî zanîna sosyalîzmê bîxemîlîn. Gere meriv tu caran birî neke ku çekê mezin zanî e Ewên ku xwe bî zanînek rast û xurt çek dîkîn û yekîtiyek pêk tînin, dîkarî bî serkevî û bigîhîjîn armanca xwe.

Dîvê morovên sosyalîst saeteki xwe wala derbaz nekî, bîxebitî û bîxebitî. Sosyalîst çawa, bî çî şîklî dîxebitî, bîxwînin hin bin û dî nav xebatê da hin bîn.

Xwe û hevalên xwe dî rîya zanî û xebatê da pêş da bîbîn. Bî karker û gundiyan ra hevaltî dayînin, bîçîn malên wan. Tenê dî nav xwe da xerî medî û wextê xwe badîlhewa derbaz mekî.

Xebatkar, dibe ku pîr caran guh nadî gotînen we, lê sebir bikin. Ewê rojeki guh bîdî we. Mîrov dî nav şaeteki da, dî nav rojeki da hîşyar nabî.

Usa xebirdî ku guhdar gotînen we fêr bikin. Ger hîz bî awayekî ilmî, bîlîndî xebirdî û guhdar tîştêki jî xebirdana we fêr nekî, xebata we avê da dîçe.

Bînhêrî, derd û karên xebatkaran çîye? Ew jî betaliyê, jî bîrçîtiyê, jî buhayiyê dîkîşînin; ew bê ax in. Axa û burjuwa, toxtor û ebûqat wan tazi dîkîn. Cendîrme û polêz lî wan tîda dîkîn. Şêx wan dîxapînin. Ewana yek û yek jî wan ra bêjî û rêya xilasbûnê jî wan ra nîşandî.

Tenê haşyarkîrî ne bes e, dîvê yekîtiya xebatkaran bê çekîrî. Bona vê yêkê hewce ye ku tevgrêdanên xebatkaran, koperetîf, komel û hwd. bê sazîrî. Dîvê şoreşger, karker û gundiyan, xort û xwendeyên herî hîşyar, zana û mîr bîkîşînin nav tevgrêdana sîyasi, wan bî rêz bikin.

KARKERÊN GELEN DIN BIRAYÊN ME NE, GELEN DIN DOSTÊN GELE ME NE

Emperyalîzm, kolonyalîzm û hemû paşverû dujminên me ne, lê karkerên hemû welatan jî birayên me ne. Welatên sosyalîst dostên me yê mezin in, ew alîkariya gelên bîndest dîkîn. Ew gelên ku diji emperyalîzm û paşverûtiyê şer dîkîn hemû dostên me ne.

Dî hemû perçên Kurdistanê da, gelên Tîrk, Erebbî Farîs jî diji zulmê û kedxwariyê şer dîkîn. Ew jî hevalên me ne. Dîvê em, bona azadî, demokrasî û sosyalîzmê bî xebatkaran gelên dîn ra yekîtiyek pê dayînin, mîlê xwe bîdî hev, bî hevra bîmeşîn.

Çawa dujmin hêzên xwe yek dîkîn, em jî hêzên xwe yek bikin û bajon ser dujmin.

Hevalno, dema sekîninê nine, dema xebatê ye. Rojên pêş yê me ne. Emê zora dujmin bîdî û bigîhîjîn azadiyê

Bîmre koletî, bîjî azadî!..

SOL MASKE ALTINDA SOSYALİZM DÜŞMANLIĞI YAPAN AYDINLIK VE TİKP

Türkiye'de sol perde altında gizlenip en hayasızca şekilde sosyalizm düşmanlığı yapan bir örgüt, TİKP (Türkiye İşçi Köylü Partisi) ve bu tayfanın çıkardığı AYDINLIK gazetesi var. Doğu Perinçek adlı kişinin başını çektiği bu hareketin maskesi son aylarda iyiden iyiye düştü. Ama hâlâ da bu kişileri solcu sananlar, arklarından gidenler var.

Sosyalizm düşmanları, emperyalistler, büyük toprak sahipleri ve cümle gericiler, uzun zaman, sosyalizmi emekçi halk kitlelerinin gözünde kötü göstermeye çalıştılar. Onlar sosyalist ülkelerde hürriyet olmadığını, emekçilerin sefalet içinde olduğunu yaymaya çalıştılar ve sosyalist ülkelerle ilgili olarak pek çok yalanlar söylediler. Ama, bu yalan propaganda zamanla etkisini yitirdi. Geniş halk yığınları da sosyalist ülkelerde ne olup bittiğini öğrenmeye, bu toplumlardaki hızlı ekonomik, sosyal, kültürel gelişmeleri görmeye başladılar. Sosyalizm emekçilerin düzeniydi, zulme ve sömürüye son vermişti. Orada burjuvalar, ağalar ve cümle parazitler ortadan kalkmışlardı. Orada halk her bakımdan özgürdü ve görülmemiş bir gelişme, ilerleme içine girmişti. İşte ortaya çıkan bu tarihi gerçek, sosyalizm düşmanlarının propagandasını yerle bir etmeye başladı. Dünyanın her yerinde sosyalizm yönündeki mücadeleler daha da güç kazandı; işçiler, köylüler, aydınlar sosyalizme daha da bir sahip çıktılar.

Ama emperyalistler, sosyalizm düşmanları her zaman sosyalizme cepheden saldırmazlar. Onlar da bu savaşta her yolla, her araca başvuruyorlar. Onlar, sosyalist hareketi bizzat kendi içinden vurmak, saptırmak için de her türlü oyunlara başvuruyorlar. Bu işte onların en büyük yardımcıları, sol maske takınmış olan sosyalizm düşmanlarıdır. Böylece onlar, bu sahte solcular, maskeli emperyalizm ajanları, dost perdesi altında ortaya çıkarak emekçi halkı aldatmaya, sosyalizm için güçlü bir heyecan taşıyan gençliği yanıltmaya çalışıyorlar.

Günümüzde, bir çok ülkede, bu maskeli sosyalizm düşmanları **Maoculuk** adı altında ortaya çıkmışlardır. **Mao'nun Tayfası, Şoven Bir Milliyetçilikle Sosyalist Safları Bölmeye Çalışıyor...**

Halkların emperyalizme, sömürgecilğe, ırkçılığa ve her türlü milli zulme karşı mücadeleleri haklı bir mücadeledir. Ulusal Kurtuluş hareketleri dünya devrimci hareketinin bir parçasıdır. Ulusların zulme karşı yönelmiş bu milli hareketlerine ancak saygı duyulur. Diğer yandan tüm ülkelerin işçileri, emekçi halkları birbirlerinin kardeşidirler, menfaatleri birdir, dostları ve düşmanları birdir.

Kim sosyalist ülkelerin arasına nifak sokuyorsa, onların birliğini ve dayanışmasını bozmaya çalışıyorsa o bir sosyalist değildir. Kim başka uluslardan işçileri birbirine düşman gibi gösteriyorsa o bir işçi sınıfı düşmanıdır. İşte Mao'cu Çin yöneticileri, böylesine bir şovenizm yoluna saptılar, Çin milliyetçiliğini üste çıkardılar ve işçi sınıfının birliği yolundan, **enternasyonalizmden** saptılar.

Mao'cular marksizm, leninizm yolundan saptılar, büyük han şovenizmine sahip çıktılar. Çin'de, Çin'i başkalarından büyük gören, Çin ulusunu öteki uluslardan üstün sayan **Büyük Han Şovenizmi'nin** güçlü kökleri vardır. Mao'cular bu ideolojiden temizlenemediler.

İşçi sınıfının, özellikle sanayi işçisinin Çin'de köylülüğe göre sayıca çok az oluşu ve parti saflarında köy kökenlilerin ağır basması da marksist leninist ideolojinin yerine burjuva görüşlerinin, şovenizmin yayılmasına imkân verdi. Böylece şovenler, parti içinde gerçek sosyalistlere saldırdılar, partiyi yolundan çevirebildiler.

ÇKP'yi marksizm-leninizm yolundan çeviren Mao'cular, ister istemez Sovyetler Birliğine ve diğer sosyalist ülkelere ters düştüler, onlara düşmanlık güttüler. Bu sapma ve bunun üstüne kurulan yanlış politika onları tüm ülkelerin işçilerinden, ezilen halklardan da uzaklaştırdı, onları emperyalistlerin, gericilerin safına itti.

Emperyalistler ise Mao'cuların bu bozgunculuğunu fırsat bildiler, sosyalist ülkeler arasına fitne ve düşmanlık tohumları ekmeğe çalıştılar, Mao'culuğa dört elle sarıldılar. Böylece çeşitli ülkelerde Mao'cu hareketler bizzat emperyalistlerden büyük destek gördü, hatta onların eliyle örgütlendirildi, beslendi.

Perinçek Tayfası ve AYDINLIK adındaki sosyalizm düşmanı gazete işte bunun tipik bir örneğidir.

Aydınlık İşçi ve Köylü Hareketini Bölmeye Çalışıyor...
Aydınlık ve TİKP, sözde işçi ve köylülerden yana görünüyorlar, ama tüm yaptıklarına bakın, bozgunculuktan başka bir şey değil. Sendikaları, demokratik kitle örgütlerini bölmeye, dağıtmaya çalışıyorlar. DİSK'e karşı yaptıkları düşmanlık, TÖB-DER içinde yaptıkları bozgunculuk bunun açık örneği.

Aydınlık, işçi ve köylülere, aydınlara yanlış hedef gösteriyor. Sosyalist ülkeleri düşman diye ilân etmiş ve sürekli onlara saldırıyor. Onlar hakkında yalan haberler yayıyor. Aydınlik tayfasına göre Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler sosyalizm yolundan sapmışlar ve tekrar kapitalist olmuşlar! Yani Aydınlik, sözde keskin sosyalist görünerek, sosyalizm adına yapıyor bütün bunları. Ama başka türlü nasıl yapabilir? Hem sosyalist görünüp hem de sosyalizm düşmanlığı yapmanın başka yolu yoktur.

Böylece Aydınlik ve TİKP, emekçilerin hedefini şaşırtıyor, asıl düşmanları, emperyalizmi, kapitalistleri, toprak ağalarını gizliyor ve dost yüçleri düşman gibi gösteriyorlar. Bu kuzu postuna bürünmüş kurdun politikasıdır. Bu en alçakça, kendisini gizlemiş bir sosyalizm düşmanlığıdır.

AYDINLIK, SOSYALİST ÜLKELERİ DÜŞMAN GİBİ GÖSTERİRKEN, EMPERYALİST ÜLKELERİ SAVUNUYOR

Aydınlık, sözde emperyalizme karşı imiş gibi görünüyor. Ama, bu konuda yaptıkları sadece kendisini gizlemek içindir. Aydınlik gazetesine şöyle bir üstünkörü bakmak bile, onun tüm enerjisiyle sosyalist ülkelere saldırdığını ve ABD emperyalizmi başta olmak üzere öteki emperyalist ülkeleri koruyup savunduğunu ortaya koyar.

Aydınlık sosyalist ülkeler hakkında bir yalan uydurma makinasına dönüşmüştür. Burjuvalar, en iflah olmaz sosyalizm düşmanları bile Sovyetler Birliği hakkında bu kadar yalan söylememişlerdir.

Sovyet dış politikası barış üstüne kurulduğu halde, Aydınlik, Sovyetler'i saldırgan göstermeye çalışıyor. Bu yoldan aynen NATO Genel Sekreteri Luns ve öteki savaş kışkırtıcıları gibi propaganda yapıyor, hatta emperyalist propaganda merkezlerini bile aşan kaba bir demagojiye başvuruyor.

Aydınlık, Sovyetler Birliği gibi ileri derecede gelişmiş ve sosyalizm yolunda hızla ilerleyen, halkını ileri bir refah ve kültür düzeyine ulaştırmış, sömürücü toplumların her türlü pisliliğine son vermiş bir sosyalist ülkeyi kötü göstermek için akla gelmez yalanlar söylüyor.

Aydınlık'da, aynen Çin yöneticileri gibi, dünyadaki her olayda gericilerin, emperyalistlerin yanında saf tutuyor. Perinçek tayfası, Bengladeş olayında, özgürlüğü için mücadele eden Bengal halkının yanında değil, Batı Pakistan'lı hanların, ABD emperyalistlerinin yanında oldular. Afganistan olayın da yine, Afgan devriminin yanında değil, düşürülen Emir'in, yani monarşik despotluğun yanında oldular. Şili'de Şili işçi sınıfının, katledilen yurtseverlerin yanında değil, Kissinger'in ve katil Pinochet'in, faşist diktatörlüğün yanında oldular. Angola'da, Angola halkının yanında değil, Güney Afrika ırkçılarının, emperyalistlerin ve kiralık askerlerin yanında oldular. Filistin sorununda Enver Sedat'ın ve Begin'in politikasını destekliyorlar, Filistin halkının düşmanlarını ve ABD'nin çözümünü savunuyorlar. Aydınlik, Ortadoğu'da, ilerici ve devrimci güçleri değil, emperyalizmin yerel gerici müttefiklerini ve onların Sosyalist ülkelere karşı birliğini savunuyor. Daha düne kadar Demirel - Şah dayanışmasını göklere çıkaran ve İran Şah'ına sahip çıkan Aydınlik, İran'daki son geniş kitle hareketleri karşısında katil Şah'ı yalnız bırakmış görünüyor. Ama, bu samimi bir tavır değil, salt okuyucuyla bağları koparmamak, tecrit olmamak içindir.

SOVYET GEMİLERİNİN ZİYARETİ VE MAO'ULARIN ÇİĞİRTKANLIĞI

Mao'cular kesin bir şekilde emperyalizmin hizmetine

girmişlerdir ve onların her olaydaki tutumu işçi sınıfının, hakların çıkarlarına terstir.

Mao'cular, kasım ayında Sovyet gemilerinin İstanbul limanını ziyaretleri sırasında iyice çileden çıktılar, görülmemiş çığırkanlık yaptılar. Çünkü onlar, sosyalist ülkelerin başka halklarla ilişkilerini geliştirmelerini istemiyorlar.

Mao'cular, Sovyet gemilerinin gelişini, Amerikan 6. filosunun gelişiyile bir tutmaya kalkışıyorlar, emperyalist bir ülke ile sosyalist bir ülkenin politikasını, amaçlarını, ilişkilerini aynı şeymiş gibi göstermeye kalkıyorlar. Sovyet gemilerinin gelişini de aynen ABD'nin Türkiye'ye yönelik tutumu gibi, ülkenin bağımsızlığına yönelmiş bir tehdit gibi göstermeye kalkışıyorlar.

Mao'cular dostla düşmanı, ama bile bile, birbirine karıştırıyorlar,

Mao'cular, emperyalizmle ilişkilerin gevşememesi için, yani emperyalizme hizmet uğruna, halkları sosyalist ülkelerle dostça ilişkiler kurmaktan caydırmaya kalkışıyorlar.

Enternasyonalist ilkeleri zaten çoktan beri rafa kaldırmış, şoven bir milliyetçiliği her yerde işçi sınıfının uluslararası dayanışmasının yerine koymuş olan Mao'cular, Sovyet gemilerinin gelişini sırasında şoven milliyetçi çığırkanlığı göklere çıkardılar. Bu olayda da Mao'cuların kimin yanına düştükleri açıktı. AP ve MHP gibi en gerici partilerin, faşistlerin yanı...

Aydınlık, başka bir çok durumda yaptığı gibi, AP'lilerin, MSP'lilerin, sarı sendikacıların, türlü sosyalizm düşmanlarının ve sermaye uşaklarının demeçlerini yayınladı.

Tüm halklar gibi Sovyet halkları da Türkiye halklarının dostudurlar. Sovyetler Birliği dünyada barış politikasını kararlı biçimde savunan, saldırgan olmayan, ulusal kurtuluş hareketlerinin ve kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfının mücadelesinin en güçlü dostudur. Sovyet düşmanlığı öteden beri emperyalizmin ve dünyanın her yerindeki gericilerin işidir. Bu düşmanlık politikasına hizmet edenler ise asla solcu, hatta ilerici değil, ya dostla düşmanı birbirine karıştıran bir budala, ya da emperyalizmin sözcüsü, ajanıdır.

Mao'cular ise son olaylarda bir kez daha, işçi sınıfı enternasyonalizmini ayak altında çiğneyerek, burjuvaziden, feodal gericilerden miras kalmış **"Rus düşmanlığını"** körüklediler, şovenizmin batağına biraz daha battılar.

Bir sosyalist için enternasyonalizm ve burjuva şovenizmi arasında tarafsızlık da olamaz. Burjuvazinin şoven, anti - sosyalist milliyetçiliğine karşı açık tavır almayan, emperyalizmle sosyalizm arasındaki tarihi savaşta enternasyonalizm bayrağını yükseklere çıkarmayan bir kişinin sosyalistim demeye hakkı yoktur. Çünkü, dost güçlerin birliğini sağlayacak, düşmanı geriletecek ve halkları gerçek özgürlüğe ve mutluluğa götürecektir, kararlı enternasyonalist tavrıdır.

Bunlar emperyalizmin örgütlü, bilinçli ajanları mıdır, yoksa bir sapmanın düşman safına ittiği kişiler, ya da iflah olmaz psikopatlar mı?..

Mao'cu hareketin içinde her üç unsurun da payı vardır. Bu sistemli, bilinçli sosyalizm düşmanlığı ve devrimci saflardaki bozgunculuk, salt bir sapmanın, bir sol hastalığın ürünü olamaz. Aydınliğin ve TİKP'nin yaptıklarında, hiç bir **"çocukluk hastalığının"** asla yapamayacağı şeyler var... Aydınlik, ancak emperyalizmin çok usta, deneyli, sistemli çalışan merkezlerinin yürüteceği biçimde bir propaganda yürütüyor.

Diğer yandan bu hastalıklara safça kapılan pek çok insanın olduğu da bir gerçek. Pek çok genç yaptığı işin gerçekten devrimcilik olduğunu sanıyor. Bunlar şartlandırılmış insanlardır ve aynı şey bizzat faşistlerin şartlandırdıkları için de söz konusu... Zaten emperyalizmin gizli - açık örgütleri gibi, Mao'cular da kitlelerin sorunları gereği gibi bilmemesinden, pek çok gencin sosyalizm hakkında bilgi azlığından ve burjuvazinin yıllar yılı yarattığı şartlanmalardan yararlanıyorlar.

Elbet bu durum da geçicidir. Mao'cuların karşı devrimci politikası ve yalana dayalı propagandaları gerçeklerin duvarına çarptıkça parçalanacaktır. Bu iflas daha şimdiden görülüyor ve Mao'culuğun yıkımı kaçınılmazdır...

17-18 Kasım Tarihli Aydınlıktan...

Maocuların AP'liler, MSP'liler, Amerikancı sendikalarla aynı safada düşüşlerinin resmidir...

**AP GENÇLİK TEŞKİLATI GENEL BAŞKANI
HAMDI ÜÇPINARLAR:**

"Bugün Sovyet gemilerine ziyaret izni verenlerin yarın her alanda Sovyetler Birliği'ne kapıyı açmayacaklarını kimse temin edemez"

**TÜRK-İŞ EĞİTİM
SEKRETERİ KAYA ÖZDEMİR:**

Rus gemilerine,
Türk limanlarına
girme izni
verenleri kınıyorum

**TİKP,
RUS FİLOSUNU
PROTESTO
MITİNGİ
YAPIYOR**

İSTANBUL (ÖZEL)
Türkiye İşçi Köylü Partisi İstanbul İl Örgütü-
nün Rus Deniz Kuvvetlerine ait iki savaş gemi-
sinin İstanbul'a gelmesi üzerine bir miting düzen-
lenen bilgilere gö-

**BÜYÜK HÜR-GENÇ DERNEĞİ GENEL BAŞKANI
NEVZAT ATAOL:**

Amerika'ya defol dediğimiz gibi,
Rusya'ya da defol diyoruz"

**DGB
(DEVİRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ):**

"Rus savaş gemileri Boğazlarımızdan
defolun"

**MTTB GENEL BAŞKANI
KASIM YAPICI:**

"Rusya'yı, Rus ordusunu
ve bu ordunun
mensuplarını dost kabul
etmiyoruz"

KASIM YAPICI

AYDINLIK GAZETESİ MİT'LE BERABER Mİ ÇALIŞIYOR?..

Mao'cu **Aydınlık** Gazetesi, zaman zaman Kürt sorunundan da söz ediyor ve sanki Kürt halkından yanaymış gibi görünmeye çalışıyordu. Ancak, bu konuda da Mao'cular, işçi sınıfına karşı olduğu gibi, yine kuzu postuna bürünmüş kurdun rolünü oynamaktalar. Nitekim Mao'cuların bütün çabaları Kürt halkının ulusal demokratik güçleri arasında bozgunculuk yapmak, Kürt halkına hedef şaşırtmak, onu dost güçlerden koparmaktır. Mao'cular, tüm ezilen halklara olduğu gibi Kürt halkına da düşman olarak sosyalist ülkeleri, en başta Sovyetler Birliği'ni göstermeye çalışıyorlar. Diğer yandan Kürt halkının düşmanları emperyalistleri, sömürgecileri de gözden saklamağa çalışıyorlar. Mao'cular, sözde kendi teorik görüşlerine göre anti-feodal olmaları gerekirken, Kürt feodalleriyle işbirliği yapıyor ve onları da gözden saklayıp Kürt toplumundaki sosyalist, yurtsever, demokrat güçlere sürekli

saldırıyorlar. Mao'cuların bu konuda da maskeleri son zamanlarda iyice düştü, onların Kürt halkına düşman yüzü açığa çıktı. Geçende **Aydınlık** Gazetesi, Çin yöneticileriyle yaptığı bir röportajı yayınladı. Çin yöneticileri, Kürt halkının özgürlükleri uğrunda hızlı direnmesini, Türkiye, İran ve Irak'ta "**karışıklık çıkarma**" olarak niteliyorlar ve "**Sovyet parmağı**" na bağlıyorlar. **Aydınlık** da çoktan beridir ki Kürt halkının direnmesine karşı kinini kusuyor, bu halka karşı Çelebi'nin, Feyzioğlu'nun ve öteki ırkçıların dilini kullanıyor. **Aydınlık**'ın Kürt sorununa bakış açısı burjuvazinininkinden bir fark göstermiyor. Ve günümüzde, Türkiye'de faşist terör bu kadar yoğunlaşmışken, Kürt halkına karşı sömürgeci, ırkçı baskılar artmışken, Ecevit'in Başkanlığındaki hükümet de yeni baskı tasarımlarını meclislerden geçirmeye çalışırken, **Aydınlık**, baskılara karşı kampanya açacağına, Kürt halkının yurtsever

güçlerine karşı kampanyalar açıyor, onları ihbar ediyor. Biz elbet, **Aydınlık**'ın görevinin faşizme karşı değil, sosyalist ve demokratik güçlere karşı mücadeleye olduğunu biliyoruz. Herkes de bunu, gün geçtikçe daha iyi anlayacaktır. **Aydınlık**, Irak Kürdistanındaki ve Hakkari yöresindeki son olaylara ilişkin olarak başlattığı yeni yazı dizisinde bol bol MİT raporlarından söz ediyor ve bu raporlardaki malzemeyi kullanıyor. Böylece o, MİT'le arasındaki bağlantıyı da açık biçimde ortaya koyuyor. Çünkü bu raporlar kamuoyuna açıklanmış, ya da herhangi bir dava dosyasına girmiş değil. **Aydınlık**, bu yazı dizisinden bir çok kişiyi, bazı siyasi grupları jurnal ediyor, jurnalcılığı görülmemiş düzeylere vardiıyor. **Aydınlık**, jurnalcılığı öteden beri bir yöntem haline getirmiştir. **Aydınlık**, bunu yaparken de sözde Kürt hareketi içinde bazı örgütlere karşı ve bazılarının karşı değilmiş gibi bir hava

yaratmaya da çalışıyor. Ama bu numaralar halkımızı aldatamayacaktır. Mao'cu **Aydınlık** Gazetesi, Kürt halkına uygulanan zulme, baskıya evet diyor, Bağdat'ın eli kanlı, ırkçı Baas rejimini göklerle çıkarıyor ve halkımızın özgürlük mücadelesini de dış güçlerin bir oyunu, bir "**kışkırtma**" gibi göstermeye çalışıyor. Yurtsever güçler arasındaki ayrılıkları derinleştirmeye çalışıyor, halkımızı dünya ölçüsündeki dostlarından, Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerden, diğer ülkelerin işçilerinden, ilerici rejimlerden koparmaya çalışıyor. Mao'cuların maskesi artık iyice düşmüş, çirkin yüzleri açığa çıkmıştır. Halkımız onlara gereken dersleri veriyor ve daha da verecektir. Ne emperyalistler, ne sömürgeciler ve onların ajanları halkımızın haklı özgürlük mücadelesini rayından saptıramıyacak, engelliyemeyeceklerdir.

VAN'DA «ÖZGÜRLÜK VE DEMOKRASİ» GECESİ

Devrimci hareketin giderek büyük gelişmeler sağladığı Van'da, 18 Kasım günü ÖZGÜRLÜK VE DEMOKRASİ gecesi düzenlendi. Geceye halktan binlerce kişi katıldı ve büyük bir coşku içinde geçti.

Kısa bir konuşma yapan Van DHKD Başkanı Nihat Yurtkiran, "Halkımızın ulusal demokratik mücadelesi haklı bir mücadeledir, dünyanın hiç bir yerinde halkların kurtuluş mücadelesi kanla ve zulümle bastırılmamıştır, halkımızın özgürlük mücadelesini de baskı ve zulüm durduramayacaktır" dedi.

Geceye pek çok dayanışma mesajı geldi. Gecede "Roja Welat Susturulamaz", "Halklara Özgürlük", "Biji Rêya Azadi", "Kahrolsun Sömürgecilik", sloganları sık sık atıldı. Bitlis, Van, Hakkâri, Ağrı ve Diyarbakır Folklor ekipleri halk oyunları

★ ★

SIIRT'DE DHKD KURULDU

Kürt ve Arap emekçilerinin geniş desteğini gören SIIRT Devrimci Halk Kültür Derneği 4.10.1978 günü Arap ve Kürt Devrimcilerinin ortak çabalarıyla kuruldu.

gösterdiler. Ozanlardan Saliho, Nevroz, Asuman, küçük ozanlardan da Berivan ve Dılxun da okudukları parçalarla geceye renk

kattılar. Van DHKD korosunun okuduğu devrimci marşlarla sona eren gece büyük bir sorumluluk ve disiplin içinde geçti.

Van "Özgürlük ve Demokrasi" gecesinden bir görüntü...

Derneğin Yönetim Kurulu Erdoğan Geyik (Başkan), Cemâl Korkmaz (Sekreter), Tuğrul Şerment (Sayman), Nedim Saraçoğlu, Vasfi Uluer, Nihat Bakır ve Muzaffer Özturan'dan oluşuyor.

ROJA NU

ORGANA KOMELA KARKERÊN KURD LI SWÊD
İSVEÇ-KÜRT İŞÇİ DERNEĞİ YAYIN ORGANI

Hejmar 1
Çiya paşin 1978
Sayı 1
Kasım 1978

ROJA WELAT İLE DAYANIŞMA SÜRÜYOR

Türkiye'de Eylül 1977 tarihli ilk sayısı ile yayın hayatına başlayan Roja Welat isimli Kürtçe gazete her türlü baskıya kararlı ve yiğit bir mücadele ile bir yılını doldurdu.

Yığınlarına karşı birleşmişle Onlar horladıkları, ezdikleri, cahil bıraktıkları insanların leşmesinden elbette korkarlar. Haksızda değiller. Çünkü bu onların sonu demektir.

«ROJA NU»

YAYIN HAYATINA BAŞLADI

İsveç'te, İsveç Kürt İşçi Derneği'nin yayın organı olarak ROJA NU (Yeni Gün) adlı aylık bir gazete yayın hayatına başladı. İlk sayısı 1 Kasım'da çıkan gazete Kürtçe - Türkçe dillerinde çıkıyor.

ROJA WELAT/Sayfa-6

Roja Nu'nun çıkış yazısında şöyle deniyor: "Zulüm ve sömürüyü yenmek için emekçiler birleşmeli. Kuracağımız yeni toplum hepimizin olacak..." Gazetemiz ROJA NU'ya başarılar ve uzun bir yayın hayatı diler...

MALAZGİRT DHKD KURULDU

Bir önceki sayımızda kuruluş hazırlıklarından söz ettiğimiz Malazgirt Devrimci Halk Kültür Derneği, 3 Kasım 1978 günü kuruldu. Geniş bir halk kitlesinin izlediği kuruluş toplantısında açış konuşmasını Kâmuran Çelik yaptı. Çevre il ve ilçelerdeki demokratik örgütlerden gelen kutlama mesajları okundu. Malazgirt'li ozan Yavuz Akkuş sazı ve sözleriyle toplantıya renk kattı.

Başkan Burhan Polat, toplantıda yaptığı konuşmada DHKD'nin kuruluş amacını anlattı, yurt ve dünya sorunlarının bir değerlendirmesini yaptı ve şöyle dedi:

"Bizler DHKD olarak sömürgecilerin, emperyalistlerin ve onların işbirlikçilerinin halkımıza karşı giriştikleri saldırılara karşı tüm ulusal demokratik güçlerin güç ve eylem birliğinden yanayız. Bu konuda elimizden gelen tüm çabaları sarfetmekten geri kalmıyacağız.

Malazgirt DHKD Yönetim Kurulu şöyle oluşuyor: Burnan Polat (Başkan), Ümit Sönmez (Sekreter), Diyadin Özen (Sayman), Mirza Söylemez Şakir Söylemez, Abdullah Özkan."

BATMAN'DA BELEDİYE İŞÇİLERİ İŞVERENİN BASKILARINA KARŞI DİRENİYOR...

Batman'da, belediye işçileri geçmiş 4 aylık maaşlarını ve bu yıla ait ikramiye ve diğer sosyal haklarını halen alamamış bulunuyorlar. İşçilerin maaşlarını ve haklarını istemeleri üzerine işveren işçilere baskı yolunu seçmiş, sendika başkanının işine son vermiş ve işçileri baskıyla sendikadan istifaya zorlamıştır. Bu baskılara karşı işçiler direniyorlar.

Genel-İş Sendikası Diyarbakır Şubesi Temsilciler Kurulu da basına yaptığı bir açıklama ile baskıları protesto etti. Açıklamada şöyle deniyor:

"Batman Belediyesi işyerlerinde çalışan arkadaşlarımızın 4 aylık ücretlerini ve 1977-978 yılına ait tüm sosyal haklarını vermemekte direnen belediye başkanı BAĞDU, bununla da kalmayarak köylerden topladığı müritleri ile belediye işyerlerini işgal ettirmiştir. İşçilerin çalışmalarına engel olmuş ve hatta yoksul ve bilinçsiz köylüleri işçilerin üzerine saldırtmıştır. Bir çok arkadaşımız yaralanmıştır. Batman Şube Başkanımız tutuklanmıştır. Zorba yöntemlere başvurularak işçilerin sendikamızdan istifa etmeleri için elden gelen yapıyor.

Bütün bunları yapan, yaptırın Belediye Başkanı BAĞDU, işçilere yönelik sömürü, baskı ve zulmü gizlemek için olaylara değişik görünüm vermektedir.

Bizler Genel-İş Sendikası Diyarbakır Şubesi Temsilciler Kurulu olarak Batman'daki arkadaşlarımıza yönelik feodal ve gerici baskıları protesto ediyor; yiğit Genel-İş üyelerinin feodal, gerici çemberi kıracağına inanıyoruz. Bu inançla arkadaşlarımızın direnişini sonuna kadar destekliyoruz."

★ ★

AĞRI DHKD'NİN YILLIK OLAĞAN KONGRESİ YAPILDI

Ağrı Devrimci Halk Kültür Derneği'nin yıllık olağan kongresi 14 Kasım 1978 günü yapıldı. Kongre geniş bir halk kitlesi tarafından ilgi ile izlendi. Yönetim Kurulu raporunun okunup aklanmasından sonra yeni yönetim kurulu şu şekilde belirlendi: Yaşar Taşdemir (Başkan), Cenap Erat (Sekreter), Resul Kızıldağ (Sayman), Kasım Kulçek, Hasan Korkunç, İkrâm Bozdağ, Metin Aksoy.

TÖB-DER'İ YIKMAYA YÖNELİK OYUNLAR BOŞA ÇIKTI

Ankara 4. Asliye Hukuk Mahkemesi 24 Kasım günü verdiği kararla Süleyman Üstün tayfasının oyunlarını boşa çıkardı. Mahkeme, Ali Başpınar Başkanlığındaki Divanın meşru olduğunu karara bağladı ve Birlik ve Dayanışma Grubu'nun açtığı davayı reddetti, ayrıca 10. Asliye Hukuk Mahkemesinden alınmış olan tedbir kararını da kaldırdı.

21-24 Ağustos tarihlerinde yapılmış olan TÖB-DER Genel Kurulunda yaratılan olaylar ve örgütü parçalamak, yıkmak için girişilen eylemler okuyucunun hatırladığıdır.

Genel Kurul, toplantısının üçüncü gününde, 280 oyla seçilmiş olan Süleyman Üstün Başkanlığındaki divanı 350 güvensizlik oyuyla düşürmüş ve yeni bir divan seçmişti. Buna tahammül edemeyen karşı gruplar salonu terketmiş ve Süleyman Üstün taraftarları Ankara 10. Asliye Hukuk Mahkemesinden tedbir kararı almayı başarmışlardı. Birlik ve Dayanışmacılar, bunu izleyen günlerde, demokratik örgütlerin tarihinde görülmemiş makyavelist yöntemlerle TÖB-DER'i çalıştırmamak, bölmek, yıkmak için ellerinden geleni yaptılar. Örgütün parası bankalarca bloke edildi, mektuplarına el kondu, telefonları kapatıldı. Talip Öztürk adında biri kendisini TÖB-DER Genel Başkanı ilan etti ve ayrı bir merkez oluşturmaya kalkıştı. TÖB-DER son üç ayda bütün bu oyunları, baskıları göğüsledi ve boşa çıkarttı. Sonunda İkkidatörler mahkemeden de gereken cevabı aldılar.

Bundan sonra ilerici, demokrat öğretmen kitlesine düşen görev İkkidatörleri, örgüt yıkıcılarını daha da teşhir etmek, örgütün birliğini daha da pekiştirmektir ve onlar bunu elbette başaracaklardır.

TÖB-DER Genel Başkanı Gültekin Gazioğlu, 24 Kasım günü basına verdiği açıklamada, mahkeme kararlarından söz ediyor ve şöyle diyor:

"Aylardan beri TÖB-DER Genel Kurulu üzerine ve TÖB-DER tabanının kesin çoğunluğuyla seçilen yönetimimiz üzerine gölge düşürmek isteniyordu. Yine TÖB-DER bazı çevrelerce iki başlı gösterilmek isteniyordu. Talip Öztürk adında ve örgütümüz üyesi bile olmayan birisi bir ikinci baş, bir sahte baş oluşturmak istiyordu. Ve Talip Öztürk'ün başını çektiği bir grup kendilerine yasal yönetim, yönetimimize de işgalci yönetim sıfatını yakıştıyordu. Şimdi kendilerinin açtığı dava tüm talepleriyle birlikte reddedildiğine göre tüm bu savlan dayanaksız kalmıştır. TÖB-DER'in 4. Kongresinde örgüt yasallığı içinde meşruiyeti hiç bir tartışma konusu olamayacak kadar açık yönetimimizin meşruluğu mahkeme kararınca da saptanmıştır."

"Tüm bu gelişmeler ışığında örgüt tabanımızda örgütümüzün dışında aylardan beri sürdürülen ve TÖB-DER'i etkisizleştirmeye yönelik tartışmalar ve çabalar artık son bulmalıdır son bulacaktır. Anti - faşist mücadelenin eğitimin demokratikleştirilmesi mücadelesinin, öğretmenlerin ekonomik - demokratik haklarının korunup geliştirilmesi mücadelesinin hayati bir biçimde gündemde olduğu günümüzde örgütümüzün tüm üyelerine örgütümüzde var olan tüm gruplara TÖB-DER'in birliğini ve gücünü pekiştirme konularında görevler düşmektedir. Elbette bu konuda yönetim organlarımızı da önemli görevler düşmektedir. TÖB-DER Genel Yönetim Kurulu, mahkemelerde olan son gelişmeyi örgütün durumunu mücadele programını, TÖB-DER'in birliğini ve gücünün pekiştirilmesi sorunlarını tartışıp karara bağlamak üzere 9. Aralık 1978 günü olağanüstü olarak Ankara'da toplantıya çağırılmıştır."

"Bilindiği gibi pek çok anti-demokratik yasa tasarıları Meclis gündemindedir. Bunlardan bir kısmı doğrudan doğruya derneklerin hayatı ve işlevleriyle ilgilidir. Ve TÖB-DER olarak bizi yakından ilgilendirir."

demokratik görevler bizleri beklemektedir. Toplumdaki tüm demokratik halk güçlerimize, kardeş demokratik kitle örgütlerine bu konularda savsaklanamaz görevler düşmektedir. Önümüzdeki gün-

TÖB-DER mitinglerinden biri...

dirmektedir. Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı konusundaki mücadelemizi yok edecek, derneksel işlevlerimizi ortadan kaldıracak bu anti-demokratik yasa tasarılarının yasalasmaması için

ler demokratik mücadelemiz yeni bir ivme kazanacaktır. TÖB-DER bu mücadelede öteden beri olduğu gibi üstüne düşen tüm görevleri yapacak ve onurlu yerini koruyacaktır."

BİR OKUR MEKTUBU

ÖZERKLİK VEYA ÖZGÜRLÜK İSTEMEK BÖLÜCÜLÜK VEYA ŞOVENİZM DEĞİLDİR

Sosyalist bir Türk aydınından aşağıdaki mektubu aldık. Okurumuz, mektubunda bir gazete haberini, İsviçre'de yeni bir kantonun doğuşunu konu olarak alıyor ve Türkiye'deki Kürt sorununa değinerek şöyle diyor:

2 Ekim 1978 tarihli Milliyet gazetesinin 8. sayfasında şöyle bir haber göze çarpmaktadır:

"İsviçre Yeni Bir Kanton Doğurdu" başlığı ile verilen bu habere göre Eylül 1978'de İsviçre'de "Jura Kantonu" için halk oylamasına başvurulmuş ve oy çokluğunun sağlanmasıyla "Jura" İsviçre'nin 23. kantonu olmuştur. 1 Ocak 1979'dan başlayarak kantonal yürütme yetkilerine kavuşacak olan İsviçre'nin bu yeni kantonunun özerklik istemesinin sebebinin ekonomik olduğu belirtiliyor. Daha önce Bern Kantonuna bağlı olan Jura'lılar, Bern Kantonu tarafından sömürdükleri gerekçesiyle özerklik isteğinde bulunmuş ve 1974'ten beri çeşitli eylemlerle özerklik için çalışmışlardır.

Juralıların bu savaşını ve başarısını tüm Avrupa'da ilgiyle izlenmiştir.

İkel Afrika kabilelerinin ulusal değerlerine sahip oldukları bir çağda, dön "İnsan yiyen yamyamlar" olarak nitelenen geri kalmış halkların bile kendi dillerini, kültürlerini ve ekonomilerini yeniden örgütledikleri, düzenledikleri, okuyup yazdıkları ve geliştirdikleri bir çağda, Anadolu'daki varlıkları Türk'lerden çok eski olan Kürt'lerin en doğal ulusal, kültürel, politik ve ekonomik haklarını istemeleri, bırakın burjuva politikacılarını, şovenist görüşlerden kurtulamamış sosyalist fikirli kim kişilerin bile cumsuz tavırlarla karşılanmaktadır.

Gelirinin büyük bir kısmını kapitalist dünyanın para babalarının ve gayri meşru kazanç sahiplerinin paralarının beççiliğinden sağlayan İsviçre'de bile hiç bir İsviçreli Juralıların özerklik mücadelesini bölücülük veya şovenizmle suçlamamıştır. (...) Özerklik ve özgürlük istemek, bölücülük veya şovenizm değildir.

BI MAMOSTEYÊ

Hevalê me Z. ELKÎ, Lî Sûri, lî bajarê Qamişloyê Mamosteyê mezin Cegerxwin ziyeret kir û pê ra dan û ştanek kir. Em wê lî jêr pêşkêşî xwendevanên xwe dikin.

Z.ELKÎ- Mamosteyê giran, gelê Kurd te baş nasdike û gele ronakbiranên Tirk ji. Em bi te û navê te gelek serfiraz in. Mîm dîxwest, tu, derheqa jiyina xwe da me careke dîm ronak biki.

CEGERXWIN - Qeydi nake hevalê delal. Sala 1900 lî dora Mêrdînê, gundê Hesar hatime dinê. Bavê mîm rênçber bû. Hasilî em gelek feqir bûn. Wexta ez 9-10 salî bûm, dayik û bavê mîm çûn heqîya xwe. Bî destdariya xwe mîm şol dikir û bî derbazbûna jiyina xwe dikir. Hatime 18 saliyê, mîm dest bî medresê kir. 10 sala da xwendina dinî mîm xelaskir û icaze stand. Jî bo xwendina dinî gelek ciha geriyam: Îran, Iraq, û Sûri... Sala 1927'a zewicim. 1928'a jî lî Sûri mîm dest bî melatiya gunda kir. 1935'ê bûme xweciyê Sûri. 6 diwanê mîm hene. 3 hatine çapkîrî, 3 jî mane. 2 pirtûkên çiroka jî mîm nîvisandine. Yek CIM Û GULPERÎ ye, ya dîm jî REŞOYÊ DARÊ ye. 3 pirtûkê qezetek jî mîm zivîrandine zîmanê me. A ewil pirtûka Halfin e, ê dîm jî Minorski û Cumhuriyeta Mehabatê (Angleton) ye. Qezata Farisî jî lî derheqa şoreşgerî Îranê ye, lî wexta Elamana Nazi, Hitler de ev şoreşger hatiye kuştin.

Niha jî helbest û çirokan dînvîsim. Wekdi, pirtûka jî werdîgerînim ser zîmanê me.

Lî Qamişlo dirûnim. 7 zaroyên mîm hene. 2 xort in, 5 keç in.

Z.ELKÎ- Kijan salê te dest bî helbest nîvisandinê kir û dî helbestên te da merhela şoreşgerî çî dem girani bû?

CEGERXWIN - Sala 1924'an mîm dest bî helbest nîvisandinê kir. Îtirafekê jî bîkîm baş e... Ev sal destpêkirîna welatparêziya mîm e jî... Salên ewil, dî helbestên mîm da tema millî û welatparêzi giran bû. Lê disa diji axa, şêxa û bega û tevi kewneperesta mîm dînvîsand. Vê temayê heta herba Cihanê ya Duya kêşa. Dî sala 1945-46 pêve dî helbestên xwe da mîm tema şoreşgerî giran kir.

Z.ELKÎ- Helbesta. çî demê rojê dînvîsî û dî helbestên te da kijan mewzû giran e?

CEGERXWIN - Weki mîm gotî, helbestên mîm da mewzûyê şoreşgerî û welatparêzi geleki giran e. Weki hûn dîzanî, bêhna welatparêziyê û ilmê sosyalizmê jî helbestên mîm tê... Wekdi, diji axa, şêxa, bega, tevi kewneperesta, nijadperesta û emperyalizmê dînvîsim. Metha marksizmê û leninizmê dikim. Materyalizmê dî nav helbestên xwe da diyar dikim. Jî bo şiyarbûna gelê me çî hewce ye, jî rêya sosyalizmê na derdikevîm û dînvîsim.

Bî pirani lî demê beyanê, wexta şiyar dibim, berî test xwarîne helbestan dînvîsim. Wî wextî gelek helbestên baş dînvîsim. Îlhamek baş tê serê mîm.

★ Ew sê pirtûk jî Erebi hatine wergerandin.

Wekdi, çî zordestiya ez dibinim, mesele weki dîgerim, bîbinim yêk tedayekê lî gel insanekê dike, yêk belengaz e, a mezîm jî xwe gelê mîm bîndest e... Ez jî van meselan îlhamê dîstinim û helbestan dînvîsim.

EVÎNDARÊ WELATIM

*Jî bona her kesek yarek heye ê mîm welat yare
Belê çîbîkîm dî destê dijîmîne xwînxwar û xeddare*

*Çiqas pesnê giran bêjîm nîkarîm ez bîdîm zanîm
Çeleng û nazîk û şeng û şepal û şox û cebbare*

*Hezar wek mîm dî vê rê de bî van derd û kulan kuştin
Tîlîsma ser devê genca, dî singa mîm de: reşmare*

*Çî zanî qîmetê vê şengeşoxê dijîmîne bêbext
Ne wek mîm dîl bî top û awîrê yarê birîndare*

*Eger çendan bî dest dijîmîm belê yare mîne şêrin
Bî navê wê bîlînd bûme gîham gerdûnê seyyare*

*Bî wan lîvên şekerbarîm bî mîm da soz û peymanek
Jî mîm pêve ku dîl nadi kesi ew yare bêçare*

*Ev soza me jî pê re ku dîl her dem bîdîm desta
Netîrsîm ez jî zîndan û jî lîdan û ben û dare*

*Lî ser her kavîlî rûnim, bîkîm qêrin heta her kes
Jî tamara xewê rabîm bîbîm hozan û hişyare*

*Dî bîm îngê xwe de deymîm serê dijîmîm weki dûpîşk
Lî ber pozê xwe deymîm wê gula nû pîşkîvî xare*

*Dî govenda me de her kes bî dîlşadi bîkîm dilan
Lî şûna hêstûrên çavan xuşîm bîm co û cobare*

*Eve soza mîm û dîlber eger bîmîmîm dî vê rê de
Jî vê dînya xweş û şêrin, Cegerxwin jî ne bê par e...*

xewa me nayê
em qet ranazîm
em jî we dikîm
hevi û gazîm
em jî her dem
heqqê xwe dîxwazîm

Jî koma milletara
cegerxwin

Z.ELKÎ- Jî bo helbestvanên Kurdistanê çî rê nîşan dîdî û daxwaziyên te dê hebûn?

CEGERXWIN - Daxwaziya mîm ev e ku, helbestvanên Kurdistanê, çend qeweta xwe jî bo dujîmîne navda û derve serf bîkîm, jî bo şiyarbûna gelê me xebat bîkîm. Destê ku qelem digire, jî bo rêya ilmê marksizmê û leninizmê bîla bîwestîmîne. Bîla gelek bînvîsim, edebiyat û çanda gelê me zêde bîkîm. Ew jî bîla bî helbest nîvisandinê milê xwe bîdîm şoreşa gelê me. Dujîmatîyê lî gel dewletên sosyalîstî nekin. Hasilî lî ser ilmê sosyalizmê, jî bo gelê me şiyarkîrîne û şerkîrîne, bîratîya tevi gelan û karkeran bînvîsim.

Z.ELKÎ- Derheqa Kurdistanê, wexta bori û niha dîtinên te wê çîbîm; wekdi, niha em dîbêjîm Kurdistan kolonî ye, angî mîstemleke ye; jî bo vê gotîna te çîye?

CEGERXWIN - Weki zanîna we jî, welatê me bî hezar salî bûye gêran (bênder) Împaratorî, mira û zulmkara. Derebegên (mîrên) Kurdistanê jî bo mesleheta xwe nîrê zulmkara qebûl dikir. Ewan jî teib (teda) lî ser feqîrên Kurda dikir.

Welatê me milêkê Osmanîyan, aliyekê Farîsa navbeyna xwe da belavkîrîbû. Jî bo vî welatê xweş hemû zordestan lî navbeyna xwe şer jî dikîrîm. Feodal û kewneperestên me jî, jî bo jiyîna xwe, kijan milî mezinahi dabayê nîrê wî qebûl dikir.

Mîra û feodala, axa eşîran jî ber serekesî û sazumana xwe, şiyarbûna gelê Kurd lî qeydê (zîncîra) dîda.

Niha jî tîştêk mezin ne hatiye guharîm. Welatê me hatiye perçekîrîm, em bîndest bûne. Emperyalîzm xwîna gelê me dîmîje. Menfeeta feodalên me jî bî vîre ye. Ew jî nahêlm gelê me şiyar be. Destê xwe dane destê nijadperesta û emperyalîsta. Bes tîştêkê bêjîm, gelê me ne gelê

MEZIN CEGERXWIN

berê ye, kem ji bî şiyar bûye. Êdi bilûrên feodalan, axa eşiran, wek berê deng nade. Gundiyên me bî kêmasî ji be, ked û gendana (karên) xwe dîkin. Xwendewanên welatparêz û pêşverû zêde bûne, heqê gelê xwe dipîrsin, hêj zêde ji...

Welhasil welatê me û gelê me xweşî bî çavê xwe hê ne ditiye. Tê belê wê bibîne, ne dîr e, nêzik e...

Jî bo kolonîtiyê, ez ji wek we dibinim. Helbet ku kolonî ye. Hemû hatîna sererd û bînerdê welatê me, zmanê me, hemû tîştên me, ji me hatiye stendin, him ji bî zordestî. Weki ev ji ne kolonîti be, wê çibê?..

Z.ELKÎ- Derheqa xelasiya gelê Kurd, ditînên te wê çibîn; ango bî kijan rêyê wê çêbe? Jî bo dewlêten sosyalistî, Yekîtiya Sovyeta wê çî bêjî?

Derheqa Maoistî û siyaseta Çînî, gotînên te wê çibîn?

CEGERXWIN- Birayê ezîz, bersiva vê pîrsê geleki kûr e. Lê belê, ez bî kurtî bersiva wê bîdim.

Ez dîxwazim xelasiya gelê me bî pêşdariya sosyalistî be. Evro ke gelê me lî çar dewleta belav bûye, şert û zûrûvên wan jî mîmkûne ku ferq bikin. Hewce ye ku lî her perçê Kurdistanê da kesên marksîst û lenînîst xebatê bikin, raçandîna siyasî û avakîrîna partiyek sosyalist bikin. Dî gel hêzên pêşverû grêdanên bî dostîni bikin. Dîji axa, şêxa, tewayî kewneperestên navda şer bikin. Gelê me weki mîstîkê bikin û lî pêşdariya sosyalîstan lî gel hêzên pêşverû lî ber singê dujminê mezî, emperyalîzm û kolonyalîzmê şereki zor bikin. Raçandînen siyasî yê perçên Kurdistanê hewce ye ku navbeyna xwe ne qetînin. Mîlê xwe lî gelêk bîşîdînin. Carkî dî jî dibêjîm; jî rêya marksîzmê û lenînîzmê şaşnebin, nacibûn bî vê rê ye.

Dewlêten sosyalîst jî dostên me ne. Hewce ye ku em navbeyna xwe û wan xîraw nekîm, dostîniya xwe zêde bikin. Yekîtiya Sovyeta jî her wesa. Evro ke lî dîji emperyalîzmê, hevalên gelê me û tewayî gelên bîndest Yekîtiya Sovyetan e û dewlêten sosyalîst in. Bawerîya mîn ev e ku alîkarîya Yekîtiya Sovyeta û dewlêten sosyalîst û tewayî hêzên pêşverû ên dîne, jî bo xelasiya gelê me şert e. Gelê me bî vê alîkarîyê wê geleki keyfxweş be. Jî bo vê yêkê, hewce ye ku em lî gel dewlêten sosyalîst û tewayî hêzên pêşverû yê dîne dostîniya xwe zêde bikin.

Siyaseta Çîn û maocîti nîha lî gelêk dimeşî. Çîn evro ke hevalînyê lî gel dijîmîne gelên bîndest û tewî sosyalîstên dîne, emperyalîzmê dîke. Mîlê xwe û Emrîke daye yêk. Ev rêveçûna Çînî û maocîtiyê ne lî gel gelên bîndest e, lî gel dujminê gelan û sosyalîzmê, emperyalîzmê ye. Jî bo vê yêkê ez maocîtiyê û siyaseta Çînî lî dîji marksîzmê û lenînîzmê dibînim. Hasîlî ditînek geleki xelet e.

Z.ELKÎ- Weki zanîna te jî, şoreşa Iraqê 1975'a têkçû, derheqa vê têkçûnê wê çî bêjî?

CEGERXWIN- Birayê ezîz, lî ser vê pîrsa te ez geleki na sekîmîm. Çî ku, tu jî dizanî, şoreşa lî pêşdariya axa -eşîra be, feodal û burjuvazî be, hewce nîne ku ez bêjîm, bîvê-nevê wê têk biçê. Ne mîmkûne ku bigîhîje armancê. Şoreşa Iraqê ketîbû destê kewneperesta,

axa-eşîra, feodalên weki Barzaniyan. Jî bo vê yêkê têkçû... Evan xîyanetek tariqî (dîroki) lî gelê me kîr. Gelê me vê jî bir nake... Bes bawerîya mîn geleki heye ku, şoreşa Iraqê ne mîriye, na mîre, lî pêşdariya sosyalîstên Kurdistanê wê bigehe armanca xwe...

Z.ELKÎ- Mamoste, Rojnameya me Roja Welat ku lî Tirkîyê Kurdî û Tirkî derdîkeve, dîgîhîje destê te, yan na? Weki dî, daxwazîyek an gotînek te heye jî xwendewanên Roja Welat û Kurdistanê Tirkîyê ra?

CEGERXWIN- Navê Roja Welat mîn dibîhist, lê belê, ne dîgîha destê mîn. Bes hejmara 9'an gîha destê mîn. Dî rûpela ewîl da lî ser gîrtîna Eli Eskerî û hevalên wî da gaziyeke hebû. Mîn xwend. Geleki kêfa mîn pê hat. Rojnameyek pêşverû, welatparêz û sosyalîst e. Meqala lî rûpelên nav da, derheqa şoreşa Iraqê geleki baş bû. Lî rûpela dawî jî lî ser mîrîna mamostê mezî Ereş Şemo xeberki Kurdî nivîsandî bû. Rastî navê Roja Welat geleki bî

sehm e, bawerîyê dîdete insani. Disa bêjîm, welle geleki mîn jê hezkîr. Bî vê rojname derxistinê we gavek bî mîrani avêtiye. Daxwazîya mîn ev e ku hûn hêj pêşve biçî, gelê Kurd şiyar bikin, rêya sosyalîzmê nişan bîdî. Jî xwe bawerîya mîn heye ku hûn vê dîkî.

Bes daxwazîyeke mîn jî ew e ku hûn, Roja Welat bigîhîninê destê mîn. Hezdîkîm bîbîm grêdayî (abone). Eger mîmkûn be neşîrên dî yê Kurdî jî bo mîn bîşînin, ez dê keyfxweşbîm.

Hasîlî geleki sîlavên şoreşgerî dîkîm jî bo gelê Kurdistanê Tirkîyê û tewayî Kurdan.

Xebatek zor bikin. Gelê me hewceyî vê ye. Jî rêya marksîzmê û lenînîzmê hewce ye em şaşnebin. Ev rê ye, bîvê -nevê wê bigîhîne armance.

Geleki serfirazbîm.

Z.ELKÎ- Geleki spas dîkîm jî bo van bersîvên te, Mamosteyê gran. Gelê Kurd jî bî te geleki serfiraz e. Gelek bîjî!...

BEGIM XUYAYE HUN NATIRSIN

*Hey welat boç perçe perçe maye bin destê neyar
Hakîmê xakê te bin e wek Sêid * û wek Boyar **
Kurdê bextreş serşikestî wer bîmîni çarkenar
Kuştî û zîndan û lîdan, bêne wan tîm boks û dar
Hey welat heqê me ye, hê em jî xew nabî şiyar*

*Ev rîya ko ser bîlîndî tîde ye tev rêlî û kaş
Canfîda xweş pêde çûne, qelsemêr mayîni lî paş
Hestîyê millet dîkojîni wek segan û gornebaş
Hemdem û dostê neyar in, wan millet hiştîni lî paş
Hey teres ferqî çîye, ha neyar xwar ha te xwar*

*Hun lî "naylona" sîwar in, rast e em bîrçî û xwas
Tîm xolamokên began e, pê çîrî û bê kîras
Ê we tang û top û zêrr in, ê me bes çakûç û das
Lê rîya me ya dunst e, ey begê dîz rê nenas
Ê dî roja serxwebûnê ko bîmîni şermekar*

*Ta bî kengê war bîmîninîni gawîr û bêbextî û xurt
Polperestî û bê xelatî û bê mîjî û hînde sîrt
Fexfexa pisî û derew, şabaşî û fortî û pesnî û zîrt
Zanîbe ê we harî û dîni û devlok, jînekurt
Ger millet rabi jî xew, tev tîne kuştîni rengê mar*

*Pîr nezîk e ko şiyar bîni karkerê gundê we tev
Pale û cotkarî û rençber destê rastî bîdîne hev
Wê demê hûn dê çî bêjîni, nakevî destê we rev
Tîne kuştîni serxwîwinî û şermîkar hun rojî û şev
Hêvî û tewqê jî kê kîni, bê xwedî ne hey hewar*

*Ev hemî avî û zevî, ma qey ne ê kurd, ê we ne
Hun tenê şehzade ne, lê ê dî em tev kole ne
Hun şerîfî û dewlemend in, em xulamî û bende ne
Na! ne rast e, em şerîf in, hun dîzî malê me ne
Dewleta we tev xebatî destê darî û karî û sar*

*Ber neyê bîra we çarek wer bîmîni ev zeman
Pîr nezîk e ko şiyar bîni palevanê qehreman
Hun dibîni efsane û estûrê tarîxa cihan
Tev jî bo millet dîmîninîni, xakî û avî û xanî û man
Ta ko sax in, hun dîmîninîni tev dî zîndana de jar*

★ Serokwezîrê kevn yê
Iraqê
★★ Celâl Bayar

CEGERXWIN.

BİNGÖL'DE HALK FAŞİST ÇETELERE KARŞI BİRLEŞİYOR

Polislerin dışında kimseden destek bulamayan faşist saldırı-ganlar, Eğitim Enstitüsü'nün açılmasından sonra saldırılarını daha da yoğunlaştırdılar. Eğitim Enstitüsü'ne gidemeyen faşistler okulu kapatmak Alevi - Sünni Kürtleri birbirine kırdırmak amacıyla son oyunlarını tezgâhlıyorlar.

Faşistlerin giremediği, olay çıkaramadığı okullarda eğitimin sürmesine gönülleri razı olmayan polisler, 23.11.1978 günü Bingöl Lisesinde Devrimci Engin Kaygulak'ı tanyarak ağır yaraladılar. Engin Kaygulak halen Diyarbakır Devlet Hastahanesinde yatmaktadır. 25.11.1978 tarihinde, faşistler Belediye binasında çarşıdaki halkı hedef gözetmeksizin yayılım ateşine tuttular. Polisin saldırganları yakalaması gerekirken gidip Bingöl Devrimci Halk

Kültür Derneği'nin etrafını sarak içeri girip Derneği aradılar. Böylece faşistlerin yeni olaylar çıkarmasına yardımcı olurlarken, o sıralarda faşistlerde fırsatı değerlendirip cezaevi caddesinde evine gitmekte olan Hasan Sevin'i silahlı saldırı sonucu ağır yaraladılar. Yaralanan Hasan Sevin Hastahaneye kaldırılırken yolda öldü. Hasan Sevin'in cenazesi beş binin üstünde Alevi-Sünni halktan oluşan bir kalabalık tarafından törenle kaldırıldı.

Kalabalık yürüyüş boyunca hep bir ağızdan "Kahrolsun Faşizm" sloganını haykırdı. Lise caddesinde yapılan saygı duruşundan sonra öldürülen Hasan Sevin'in oğlu babasının faşistler tarafından öldürüldüğünü, meselelerin Alevi-Sünni meselesi olmadığını kavganın ezilenlerle - ezenler arasında verilen bir kavga

Hasan Sevin'in cenaze törenine beş binin üzerinde bir halk kütlesi katıldı...

olduğunu söyledi. Daha sonra Hasan Sevin'in cenazesi toprağa verilmek üzere köyüne gönderildi.

28.11.1978 tarihinde gece saat 9 sıralarında Kıbrıs mahallesinde oturan ilerici unsurların evlerine karşı iki saatten fazla silahlı saldırıda bulundular. Bütün bu olaylar polisin desteği ve gözetiminde yapılmaktadır. Devrimci Engin Kaygulak'ın polisler tarafından ağır yaralanması sonucu

halk polisleri iki gün çarşıya sokmadı.

Faşistlerin plânlı-programlı saldırılarının hedefi halkımızı Alevi-Sünni diye birbirinden ayırmak, onları birbirine kırdırarak güçsüz düşürmeyi amaçlıyor. Fakat gittikçe bilinçlenen, asıl düşmanı tanıyan halk Alevisiyle - Sünnisiyle birbirine kenetlenerek faşistlere karşı güçlerini birleştiriyorlar.

MAMUCAN KÖYÜNDE TOPRAK MÜCADELESİ

Aşağıda Mamucan köylülerinin toprak mücadelesini anlatan bir mektubu yayınlıyoruz. Bu olayda da Kürdistan köylüsünün ağalara karşı yürüttükleri mücadelenin öykülerinden birini bulacaksınız.

Her zaman olduğu gibi bu olayda da ağalar, jandarma denilen devlet güçleri ile işbirliği içinde zulüm ve

sömürülerini sürdürmektedirler. Ağaların başı dara düştüğünde onların ilk kurtarıcısı sömürgeci burjuvazinin güçlerini ve jandarmasını yanı başlarında buluyorlar.

Halkımız dostlarını ve düşmanlarını birbirinden ayırma bilincine ulaşmış bulunuyor. Sömürgecileri ve işbirlikçilerini ürküten de bu. Ülkemi-

zin her köşesinde özgürlük ve demokrasi mücadelesi yükseliyor. Sömürgeciliğin ve ağa zulmünün sökülüp atılacağı günler çok yakındır. Gazetemiz ROJA WELAT yoksul Kürdistan köylüleriyle omuz omuza olduğunu bir kez daha belirtir, Mamucan köylülerini mücadelesinde destekler.

Mamucan Köyü Derik ilçesine bağlıdır. 28 haneli, 150 nüfusludur. 1546 dönümlük ekilebilir arazi var. Köyümüzün su ihtiyacı yeterince karşılanmadı. YSE'nin köyümüze getirdiği su derik topraklarından geçiyor. Cemil ağa sık sık köyümüzün suyunu keserek bizleri susuzluğa terketmekten geri kalmıyor. Kürdistan'ın diğer köyleri gibi bizim de elektriğimiz yok.

8 yıl kadar önce Derik Kaymakamı, mal müdürü ve karakol komutanı birlikte köyümüze geldiler. Bir toplantı düzenleyerek, köyümüz topraklarının hazine malı olduğunu, bu toprakları işletme hakkının biz köylülerin olduğunu ancak bunun için de icar etmemiz gerektiğini söylediler.

Bunun üzerine, ilgili makamlara başvurarak köy topraklarını 3 yıllığına icar ettik. Üç yıl topraklarımız ekip biçtikten sonra, icar işlemlerini tazelemek üzere tekrar kaymakamlığa gittik. Yetkililer, "Hazine arazilerinin icara verilmesinin yasaklandığını" söylediler. Bu durum karşısında moralimiz bozuldu, geri döndük. Yaptığımız araştırmalardan sonra bize yalan söyleyip başlarından savdıklarını öğrendik. Araştırmamızı derinleştirdiğimizde, yetkililerin rüşvet aldıklarını, topraklarımızı bundan böyle

ağalara verdiklerini tesbit ettik.

Ağalarla devlet yetkilileri, topraklarımızı elimizden almak için anlaşıldı. Topraklarımıza göz koyan Ağa Hacı Davut'un 14.000 dönüm toprağı vardı. Daha doğrusu Davut Ağa, bu kadar büyük toprağı 25 yıl kadar önce gasp etmişti; oysa o toprakların da hazineye ait olduğunu herkes biliyor. Öte yandan köyümüzün topraklarını da işletiyordu.

Biz köylüler, topraklarımızı sahip çıkmaya, çıkarlarımızı korumaya başladıkça Davut Ağa'nın da etekleri tutuştu; bizim birliğimizi bozmak için çeşitli oyunlar tezgâhladı. İçimizden bazı kişileri satın aldı, kendisinden yana davranmaya yöneltti. Ancak, bütün bunları boşa çıkarmayı başardık.

Bizi yenmek için ağalar birleştiler. Şex Ahmet Köyünden Cemil Ağa, Masuri köyünden Cebail Ağalar, Davut Ağa'nın yardımına hemen koştu. Ayrıca Cebail Ağa'nın azılı kardeşi Şexmusé Seydo, köyümüzde oturduğu için çok daha büyük fenalıklar yapmaya başladı. Köylülerin birliğini bozmak için fazla etkili olan da o idi. Köylülerimiz bunu kısa sürede tek bıraktılar, onunla konuşan kalmadı.

Resmi makamlar toprağı jandarma zoruyla elimizden alarak ağaya verdim. Hazine topraklarının icara verilmesinin yasaklandığını öne süren devlet görevlileri, ağalar toprağı ekerken jandarmayı karşımıza diktiler. Ekim işleri boyunca jandarma köyden ayrılmadı. Bu olay devletin ağalarla nasıl işbirliği içinde bulunduğunu açıkça ortaya koyuyor.

Aradan yıllar geçti ve ağalar topraklarımızı işletmeye devam ettiler. Bu yıl artık bıçak kemiğe dayandı, arazimizi kurtarmak için elimizden geleni yapmaya karar verdik. Kanımız pahasına da olsa topraklarımızı koruyacağız.

Ekim zamanı ağalar, jandarmayı önlerine katarak traktörleriyle köye girdiler. Araziyi sürmeye başladılar. Askerler, bizi tehdit ediyorlardı, ağalara karşı geldiklerimiz taktirde bizi ezceklerini söylüyorlardı. Bu hava içinde işlerini tamamlayıp köyden ayrıldılar.

Bunun üzerine köylüler olarak aramızda durumu değerlendirdik. Arazileri yeni baştan kendimiz sürmeye karar verdik. YA KANIMIZ YA TOPRAĞIMIZ diyerek gerekli güvenlik tedbirlerini alarak traktörlerle

toprağı sürmeye başladık. Bu mücadelede, çevrede bulunan ilerici, demokrat ve yurtsever insanlardan büyük destek gördük, yani başımızdan ayrılmadılar.

Ağalar bize saldırmayı göze alamadılar. Ancak, her zaman olduğu gibi bu defa da jandarmaya koştu. Saat 12.00 sıralarında 3-4 bölük komando ile etrafımızı sardılar. Çeşitli hakaretler ve tartaklamalarla bizi tutuklamak istediler. Ancak, Mardin milletvekili Ahmet Türk'ün müdahalesi sonucu kurtulabildik. Yoksa sabahlara kadar nezaretlerde tonla dayak yiyecek, çeşitli hakaretler görecektik. Belki bir kaçımız da ölü çıkacaktık nezaretten...

Tüm olup bitenlere rağmen yılmadık, yıldırılmadık. Mücadelemiz kararlı bir biçimde devam edecektir. Mücadelemizin her aşamasında dostlarımızdan yardım gördük. Hele Hacı Sinan aşiretinden yurtseverlerin yardımlarını hiç unutmayacağız. Ülkemizin tüm yurtsever insanlarını yanımızda göreceğimize inanıyoruz...

Mamucan Köyünden
Bir Grup Emekçi

ECEVİT Ü TARZANI...

Serokwezir Ecevit tim dıbeje "İ Türkiye pır gel tunın, tenê gelek heye..." Ü Ecevit ji pırsa "gelan ra azadi" gelek diqehire, hêrs dikeve...

Ecevit, çend roj berê disa çû Kurdistanê, bajarê Vanê û li wir himberî dehhezaren Kurd ku kom bûbûn ku li wi guhdari bıkın, dûr û dirêj xeberda, xeberdana xwe da ji tim got "gelê Tirk, gelê Tirk!.."

Bi gotinê û xwezîya dilê Ecevit ew Kurdên Vanê bûn Tirk an ne bûn, em pê nizanin... Em ewqasî dizanin ku di vegere xwe da Ecevit bû tarzan, bî tarzani xeberda...

Ecevit di teyarê da li cem xwe lawîkê dabû rûniştandin. Ew ji Vanê bû, ji çaveki malûl bû, Ecevit ew diani ku bişîne toxtoran, çavê wi xweş bike. Lawîk panzdeh salî bû lê tirkî nizanî bû. Ecevit bi lawîkî ne bî zıman, bî per û baskan, ango tarzani xeberda...

Ecevit bî İngilizî dizane û car - carên ku biyani tên Tirkîyê, yan ji Ecevit diçe welatên dereke bî İngilizî xeberdide. Zımanê biyani meriv bizane baş e. Lê Ecevit ku Kurdî ji zanî buwa baştir dibû, qe nebe bî deh milyon hemwelatîyên xwe bî zımanê wan xeberdida... Ü gava Raşan Xatûn dixwest bî jinên gundî ra xeberde, ne hewceyî werger dibû...

ECEVİT VE TARZANCA...

Ecevit sık sık, "Türkiye'de halklar değil bir tek halk vardır," der ve "Halklara özgürlük" sözünü öfkelenir, kızar...

Ecevit bir süre önce yine Kürdistan'a, Van kentine gitti ve orada kendisini dinlemek için toplanmış on binlerce Kürd'ün karşısında uzun uzun konuştu, onlara hep de "Türk halkı, Türk halkı!.." diye seslendi.

Ecevit'in gönlüne ve sözlerine göre oradaki Kürt'lerin Türk olmadıklarını bilemeyiz... Bildiğimiz o ki Ecevit dönüşünde tarzanlaştı, tarzanca konuştu.

Ecevit uçakta yanına bir çocuk oturtmuştu. Çocuk Van'lıydı, bir gözü sakattı ve Ecevit onu tedavi ettirmek için Ankara'ya getiriyordu. Çocuk 15 yaşındaydı ama, Türkçe bilmiyordu. Ecevit onunla ancak el kol hareketleriyle, yani tarzanca konuşabildi...

Ecevit İngilizce bilir, ara sıra ülkeye yabancı devlet adamları geldiğinde, ya da Ecevit yabancı ülkelere gittiğinde onlarla İngilizce konuşur. Yabancı dil bilmek iyi bir şeydir. Ama Ecevit Kürtçe bilseydi daha da iyi olurdu, böylece on milyon aşkın yurttaşıyla hiç değilse onların diliyle konuşabilirdi. Raşan Hanım da köylü kadınlarla konuşmak istediği zaman bir tercümana gerek duymazdı...

BAŞBAKAN' LA LÜTFÜ KONUŞAMADILAR: Raşan Ecevit'in Van'da rastlayıp ilgilendiği Lütfü Kaya'yı Başbakan Ecevit uçakla Ankara'ya getirdi. Ankara'da ameliyat edilecek olan Lütfü'nün bir gözü hiç görmüyor, öteki de kapanyor. Başbakan, çinin Van'da tepeden tırnağa giydiği Lütfü ile uçakta yan yana oturdu, ama konuşamadılar, çünkü Lütfü, 15 yaşında olmasına rağmen, Türkçe bilmiyordu.

Ecevit'ler Van'dan çocuk getirdi

● BİR GÖZÜ GÖRMİYEN LÜTFÜ KAYA, ANKARA'DA AMELİYAT EDİLECEK.

● RAŞAN ECEVİT KÖYLÜ KADINLARLA SOHBET ETMEK İSTEDİ AMA, TERCÜMANSIZ KONUŞAMADI.

30.10.1978

VAN (Hürriyet) - Başbakan Bülent Ecevit ile birlikte, Van ve çevresindeki deprem felaketzedeleri (Devamı Sa. 13. Sü. 5'te)

PATNOS OLAYLARINI GERİCİLER YARATTI

Geçtiğimiz günlerde Ağrı'nın Patnos ilçesinde, Merxuri ile Asi aşiretleri arasında çıkan çatışmada bir çok insan öldü ve yaralandı. Gerginlik halen devam etmektedir.

Bu çatışma Kürdistan'da bugüne dek süre gelen aşiret çekişmelerinin, kavgaların son örneklerinden biridir. Emekçi insanlarımız bugüne kadar ağaların, aşiret reislerinin çıkarları için çok kez birbirlerine kırdırıldılar. Sömürgeci iktidarlar ise bu çatışmaları önleyici tedbirler almak şurda kalsın, özellikle kıskırtılar, canlı tuttular. Kürt halkının uyanışını önlemek, birliğini engellemek için halkı bir kördüğüşü içine sürüklemek politikası bugün de en ustaca biçimde oynanıyor. Roja Welat okurlarının Patnos'dan gönderdikleri mektup da bunu bir kez daha doğruluyor. Okurlarımız, bu aşiret çatışmasına ilişkin olarak Merxuri ve Asi aşiretinden çeşitli kişilerle konuştular. Bu kişiler, çatışmaları çıkarıcı çevrelerin yarattıklarını, yoksul halkı birbirine düşürdüklerini, emekçilerin bu çatışmada bir yararları olmadığını açıkça belirttiler. Yine onlar, gelmiş geçmiş hükümetlerin aşiret çatışmalarını önlemek için bir tedbir almadıklarını, tersine devletin yetkili memurlarının bu işi özellikle kızıştırdığını anlattılar. Mektupta şöyle deniyor:

"Bu olayla ilgili olarak ner iki aşiretten kişilerle konuştuk. Merxuri aşiretinden M.S. adlı yurttaş, sorularımızı şöyle cevaplandırdı."

-Bu olay sizi neden ilgilendiriyor?

-Aynı aşiretteniz, aşiretimizden bir çok kişinin öldürülmesi bizi de etkiler. Etkilememesi imkansızdır, çünkü bizi istedikleri gibi yöneten reisler zorla bu olayın içine sürüklüyorlar.

-Peki bu olaylara katılmasanız iyi olmaz mı? Bildiğimiz kadarıyla her iki aşiret mensupları da rahatça dolaşmıyorlar, gördüklerinde birbirlerine saldırmıyorlar. "Benim bu işle ilgim yok" deseniz, ya da bu konuda girişimlerde bulunsanız?

-Böyle yaparsak kendi akrabalarımız, reislerimiz bizi öldürür.

-Sizce bu olayların sebebi ne?

-Aslında olayların doğru dürüst bir sebebi yok. Biz de bilmiyoruz. İşte söylediğimiz kişiler bizi olayların içine sürüklüyorlar.

-Sizi öldürseler karınıza ve çocuklarınıza aşiret reisi bakar mı?

-Baksalar bile kendi hizmetlerini yaptırmak içindir.

-Bu olaylar her iki kesimin de emekçilerinin, yoksul köylülerin zararına değil mi?

-Elbet. İster Merxuri olsun, ister Asi, köylülerin zararınadır. Bizi birbirimize kırdırıyorlar. Bu işten faydalananlar ise

yine ağalar, aşiret reisleri.. Emekçiler birbirlerinin kardeşleridir. Benim gibi yoksul bir insanı başka bir yoksula karşı çıkarırlar ağalardır, aşiret reisleridir, onların arkasında olan devlettir. Bu olaylara milletvekilleri de katıldılar. Onlar sözde arabulmak için işe karışıyorlar, ama her iki aşiretin reisleriyle ne konuştuklarını bilmiyoruz. Zaten bizim haberimiz bile olmaz.

HAKKÂRİ CEZAEVİNDEKİ DURUM

Hakkâri mapushanesinde mahkûmlara yapılan haksızlığa gerçekten tahammül edilmiyor. Hasta olup da hastaneye gitmek için idareye başvurduğumuzda, en az bir hafta bekletildikten sonra, yürüyecek halimiz olmadığı halde yaya olarak hastahaneye götürülmekteyiz. Orada ise doktor her zaman bulunmuyor. Ez kaza doktor bulunduğu zaman ise, yapılan muayene sonucunda doktorun verdiği reçetede yazılı ilaçların bir tanesi bile Hakkâri'deki tek eczanede bulunmuyor. Daha doğrusu burada aspirin ve gripinin dışında, hayati önem taşıyan ilaçlara rastlamak mümkün değil. Yabancı ödeneği bakanlıkça tamamen verildiği halde cezaevine gelen odun ve kömür mahkûmlara taşıtılıyor. Hasta olan mahkûmlar dahi götürülüyor. Öte yandan, erzak olarak bulgur, mercimek ve makarna, haftada kişi başına yüz gram kadar da yağ veriliyor. Bunları pişirmek için tüp gaz veya gazyağı bulunmuyor. Bu nedenle gıda olarak devletin verdiği gramajı beş yüzü bulmayan gündelik bir tek ekmek ve kendi paramızla aldığımız zeytinden başka yiyecek bulamıyoruz. Yiyecek ve içecek bakımından gerçekten çok zor durumdayız.

Cezaevinde idare tarafından iki kişinin tekeline verilen çay ocağı vardır. Bu kişiler idareden 40 liraya aldıkları bir paket çay ve bir kilo şekeri mahkûmlara kuru olarak 150 liraya satmaktalar. Bunlar çay ocağında bulunan malzemenin temizliğine ise dikkat etmiyorlar. Bu nedenle yapılan çay içilecek gibi değil...

Havalar çok soğuk olduğu halde kalorifer yanmıyor. Maaşlı kaloriferci olduğu halde kaloriferi yakma işinin mahkûmlara ait olduğunu söyleyerek bizi oyalıyorlar.

Cezaevinin banyosu var, fakat yakılmıyor. Ancak yerli mahkûmlar kendi olanaklarıyla tenekelerde su ısıtarak tuvaletlerde banyo ihtiyaçlarını gideriyorlar. Yabancı mahkûmlar tüp ve ocak bulamadıkları için banyo yapamıyorlar. Bu nedenle de esir kampındaymış gibi yaşamaktayız. Cezaevi idaresi mahkûmlar arasında bir de yerli - yabancı ayrımı yapıyor.

Bu bildirimizden sonra ilgililerin sorunlarımızla ilgilenecekleri ve onlara bir çare bulacakları umundayız...

Hakkâri Cezaevinden
Bir Grup Hükümlü

KDP-GEÇİCİ

KYB'ne bağlı bir grup peşmerge. Ayakta, soldan üçüncü olan Şêx Hüseyin'dir...

Gazetemize "KDP-Geçici Komite'den Bir Yoldaş" imzalı ve Arapça yazıyla yazılmış, Türkçe çevirisi de birlikte gönderilmiş bir mektup ulaştı. Mektup şöyle başlıyor:

"KDP-Geçici Komite'sinin, "Roja Welat" Gazetesinde, yayınladığı (Irak Kürdistanı Devrimi Üzerine) adlı yazı ile ilgili açıklaması:"

"Herşeyden önce, değerli gazeteniz Roja Welat'ı, dürüst, ciddi ve gerçekçi tutumundan dolayı içtenlikle kutlar, başarılar dileriz."

"R.W. Gazetesi'nin 10/9/1978 tarihli 9. sayısında yayınlanan yazı tarafımızdan ilgi ile okunmuştur; yazıda ileri sürülen gerçeklerin çoğu ve hareket edilen görüşlerin tümünde görüş birliğinde olduğumuzu öncelikle belirtelim."

"Ancak bu belirlememiz, mücadeleci gazetenizde ileri sürülen gerçeklerin dışında, elimizde başka gerçeklerin ve Irak Kürdistanındaki bazı örgütler ve burada yer alan olaylar hakkında, farklı değerlendirmelerimiz olmadığı anlamına gelmez. Düşünce ve yayın özgürlüğünün gereği olarak görüşlerimizi yayınlıyacağımıza, demokratik tutumunuzdan dolayı güvenimiz tamdır. Kaldı ki yurtsever, devrimci ve ilerici değerler sizin, bizim ve Kürdistan'daki tüm yurtsever, ilerici kitlelerin benimsediği değerlerdir."

Biz, söz konusu gelişmelerle ilgili olarak yazdığımız yazıya ilişkin gönderilen bu açıklamayı olumlu bir davranış olarak görüyoruz. Gazetemiz hakkındaki övücü değerlendirmeye de teşekkür ederiz. Geçici Komite'ye yöneltti-

ğimiz oldukça sert eleştirilere rağmen bu davranışın uygarca olduğunu belirtmeliyiz. Ancak, yine de mektubu bir tüm olarak yayınlıyamadık. Bunun nedeni, elbette "demokratik" bir tutumdan caymak değildir. Bu olaylarla ilgili olarak gerek Kürdistan Yurtsever Birliği (KYB) gerek Kürdistan Demokrat Partisi - Geçici Komite (KDP-GK) birbirlerini çok ağır bir dille suçladılar. Bu suçlamaların ne derece doğru olduğunu, haklılık ya da haksızlık derecesini biz kesinlikle bilmemekteyiz. Ve biz, hareketin geçmişi ve son gelişmeler hakkında bildiklerimize dayanarak, mümkün olduğunca objektif bir biçimde gerçeği yansıtmaya çalıştık.

Amacımız, daha önceki yazılarımızda da belirttiğimiz gibi, Irak Kürdistanındaki yurtsever güçler arasında taraf olmak, onların işlerine karışmak değil, yurtsever güçler arasındaki, ancak düşmanın işine yarıyan çatışmaların derinleşmesine engel olmak, bu doğrultuda çaba göstermek ve anti - emperyalist, anti-feodal, ilerici bir doğrultuda yurtsever güçlerin birliğinin oluşmasına katkıda bulunmaktır. Yayın politikamızda bu hedefi gözettilik ve bu nedenle de, tarafların, aradaki sürtüşmeleri derinleştirir nitelikteki, yakınlaşmaya hizmet etmeyen karşılıklı suçlamalarına sayfalarımızda yer vermedik. Bu mektupta da, karşı tarafa yöneltilmiş ve bizim doğruluk derecesinden emin olmadığımız bu tür ağır suçlamalar bulunduğu için, onun tümünü yayınlamadık, bu tavrımızın anlayışıyla karşılanacağını umuyoruz. Ancak mektubun

ana hatlarını, önemli bölümlerini okuyucuya sunmayı da gerekli sayıyoruz.

Mektupta, daha önce verdiğimiz girişten sonra şöyle deniyor:

"Yazınızdaki bazı boşlukların nedenleri, öyle sanıyoruz ki, bir yandan sizinle aramızda ufak bir mesafe bulunması, öte yandan Celaliler' (Celal Talabani taraftarları kastediliyor, R.W.) ve onların işbirlikçileri ile onlardan yararlanmak isteyenlerin propagandalarının etkisinden ileri geliyor. Örneğin, yazınızda, KYB'ye bağlı güçlerin amaçlarının Behdinan bölgesine gitmek olduğu ileri sürülmüştür. Ancak biz, amaçlarının bu olmadığını; gerçekte, bazı yerlerde yaptıkları gibi Behdinan bölgesindeki savaşçılarımızı ve partimizin mensuplarını yok etmekten ibaret olduğunu söylüyoruz. Son derece önemli olan bu konudaki kanaatlerimizi kanıtlayacak nitelikte belge ve deliller vardır."

"Şöyle ki: Newroz gününe rastlayan 21 Mart 1978 tarihli KYB toplantısında, komuta kurulları tarafından önem ve dikkatle alınan karar gereğince, komutaları altındaki güçleri, GK'ye bağlı ve "kalıntı" diye nitelendirdikleri savaşçıları tasfiye ve yok etmek için görevlendireceklerini açıklamaktadırlar. Bu gerçeği, gazetenizde sözü edilen olaylardan sonra, KYB'nin tüm yönetici ve eylemcileri hiç bir baskıya maruz kalmadan itiraf etmişlerdir."

"Elimizdeki belgelerden bir tanesi, 12 Mart 1978 tarihli ve 85 sayılı olup Celâl Talabani'nin kendi el yazısı ile yazılmış, kendi

imzasını ve KYB'nin mührünü taşımaktadır. (...) Türkiye'dekie gönderilen bu mektupta Celâl Talabani gururlanarak şöyle diyor: "Kürdistan Geçici Komite'nin çetelerinden temizleniyor. Çoğu Irak ve İran'a kaçmıştır. Ayrıca bunlardan 50 kadarı saflarımıza katılmış olup bir o kadarı da tutsak alınmıştır. Süleymaniye, Kerkük ve Erbil'de herhangi bir askeri varlıkları kalmamıştır." Ayrıca Talabani, mektubunun bir başka yerinde de şöyle diyor: "Behdinan bölgesi dışında Devrim, bütün Irak Kürdistanı'nda sürmektedir... Ayrıca bahar mevsiminde Geçici Komite'nin kalıntılarını temizlemek için Behdinan bölgesine silahlı bir kuvvet gönderilmesini tasarlıyoruz."

"İran'daki Nokan bölgesinden Celâlîlerin hareketinden önce GK'nin eline geçmiş olan bu mektubun fotokopisini ilişikte sunuyoruz. Böylece Talabani, üç bölgede Geçici Komite'nin savaşçılarını tasfiye ettiklerini, ellisinin de tutsak edildiğini itiraf ediyor. Ancak, işkence ile katlettikleri Mecit Haybeyi ve beş arkadaşı ile Fatih Şevani'den söz etmiyor. Ayrıca Geçici Komite "Kalıntıların" Behdinan bölgesinden temizlemek üzere silahlı güçlerini göndermeyi kararlaştıranlara karşı, bu "kalıntıların" kendilerini savunmaya acaba hakları yok mudur?"

Mektup'ta daha sonra, KYB güçlerinin Türkiye sınırına doğru hareketinden ve kendilerine gönderilen bir mektuptan söz edilmektedir:

"24/5/1978 tarihinde GK'nin iki üyesinin imzasını taşıyan bir mektup kendilerine gönderilmişti. Bu mektupta şöyle deniyordu:

"Karşımızda faşist rejime bağlı askerlerin saldırıları bütün şiddeti ile sürerken, sizlerin arkadan gelip mevzilerimize saldırmanız hiç bir zaman Kürt halkının çıkarları ile bağdaşmamaktadır. Biz aramızdaki sorunlara en iyi çözümü bulmak için sizleri geçmişin şahifelerini kapatmaya ve tartışmaya davet ediyoruz."

"Oysa bu mektubumuza cevap vermek zahmetinde bile bulunmadılar."

"Bu mektubu burada belirlememizin amacı, Geçici Komite olarak hiçbir zaman bir çatışmaya yer vermemek arzusunda olduğumuz içindir."

"2- Söylenenlerin aksine, biz GK olarak Kürdistan'da çok parti yöntemine inanıyoruz. Ayrıca, bu partiler ve tüm yurtsever güçler arasında bir ulusal cephenin gerektiğine ve zorunluluğuna da inanıyoruz. Kürdistan'da farklı düşünce ve görüşler etrafında örgütlenen grupların varoluşunun, yine Kürdistan toplumunun sınıfsal yapısından kaynaklandığına inanıyoruz. Irkçı Baas diktatörlüğü ve onu destekleyen em-

KOMİTE'DEN MEKTUP

peryalizm ile İran Şah'ı ve bölgedeki diğer gerici güçlere karşı bu örgütlerin kendi aralarında bir cephe kurarak mücadele vermeleri gereğini ulusal bir zorunluluk olarak görüyoruz. Partinin yeni programında bu husus vurgulanmaktadır. Ayrıca, Parti üye ve sempatanları sürekli olarak bu yönde eğitilmektedir. Biz KDP-GK'nin Kürdistan'da öncü bir görevi olduğuna inanıyoruz. Ancak, bu kanaatimiz, başkalarının rollerini de inkâr etmemektedir. Bundan da önemlisi, Kürdistan'daki ilerici kesimlerin öncü bir çerçeve içinde birleşmeleri gerektiği görüşündeyiz. Kürt Devrim Komitesi ancak böylesine bir bütünleşme ile garanti altına alınmış olacaktır. Bu nedenle GK olarak 1976 sonlarında ve 1977 yılı başlarında KYB ile işbirliğinin kurulması konusunda girişimlerde bulunmuştuk. Ne yazık ki bu ciddi girişimlerimizden sonuç alınmadı. Bunun sorumlusunun KYB yöneticilerinin sekte tutumları olduğuna da kesin inancımızı burada belirtmekte yarar görüyoruz. Üzücü Haziran olaylarından sonra da GK bu girişimlerini sürdürmüştür ve bugün bile, KYB içinde ve dışında var olan eğilim ve unsurlar arasında bir işbirliğinin kurulması yolundaki çabalarında başarıya ulaşmak umudundadır."

"7- Yazınızda GK'nin elinde KYB'den 250 tutsak bulunduğuna değinmişsiniz. Bizce bu husus bazıları tarafından size verilen amaçlı ve yanlış bilgilerin en büyüğüdür. Bilmenizi istediğimiz husus odur ki, üzücü olayların ilk gününden beri GK bunlara tutsak deyimini kullanmayı reddetmiş ve onları konuk kabul ederek peşmergelere verilen aynı yemek ve giysiler onlara da tahsis edilmiştir. Bunların sayısı 350 kişi olup devrimci bir eğitimden sonra peşmergelerin saflarında yer almış ve bugün silah altında bulunmaktadır. Bu arada Seyyid Kaka, Teğmen Kirni ve Teğmen Ömer gibi adları Gazetinizde yer alanların yanı sıra, daha büyük bir çoğunluğu da serbest bırakılmışlardır. Bugün GK'nin elinde on kişiden az bir grup bulunmaktadır ve Kürdistan'da ortak bir eylem için bu on kişiden bazılarıyla görüşmeler yapılmıştır. Kaldı ki, GK'nin serbest bıraktığı bu kimselerden sonra, Celaliler Halepçe kazasında GK'ye mensup 7 yoldaşımızı öldürmüşlerdir; 5 yoldaşımızın da durumları meçhul olup hayatlarından endişe edildiğini eklemek isteriz."

"Öldürülen peşmergelerin adları: Cafer Mehdi Mahmud, Muhammed Kerim Kadir, İbrahim Ahmed Kadir, Aziz Faraş, Hamid Ali, Sabir Abdülkerim, Kerim Muhammed Salih."

"Yaralanan peşmergeler ise şunlardır: Ahmed Abdurrahman, Kadir Hame Salih, Ali Muhammed Mahmud."

"Son olarak Kürt devriminin başarıya ulaşmasının bütün ilerici ve yurtsever kesimlerin bütünleşmesiyle gerçekleşebileceği hakkındaki görüşünüze katılır, devrimci selâmlarımızın kabul edilmesini dileriz..."

KDP
Geçici Komite'den
Bir Yoldaş

Biz, bu mektubun, Irak Kürdistanı yurtsever güçleri arasında diyalog oluşturma bakımından olumlu, ileriye açık bir nitelik taşıdığı kanısındayız.

Mektupta, eksik ve yanlış bilgilenme nedeniyle Gazetemizin, değerlendirmelerde bazı hatalara düştüğü söyleniyor. Kuşkusuz biz, bu olaylara ilişkin olarak her bakımdan tam ve yeter bilgilere sahip olduğumuzu iddia etmiyoruz. Bu nedenle, tüm objektif biçimde yansıtma çabalarımıza rağmen bazı hatalar yapmış olmamız mümkündür. Ancak, mektupta ileri sürüldüğü gibi, bilgilerimiz yalnızca KYB kaynaklı veya onların yandaşlarından edinilmiş değildir. Biz de herkez gibi, Irak Kürdistanında olup bitenleri yıllardan beri izlemekteyiz. Hakkâri yöresine sıçrayan son olaylar hakkında ise, bu yörede yaşayan ve olayları yakından izleyen kişilerden, okurlarımızdan, arkadaşlarımızdan çeşitli bilgiler edindik.

Yazılarımızda her iki tarafın da hatalar yaptıklarını belirttik. Yurtsever güçlerin, düşmanın ağır saldırısı altındayken aralarındaki sürtüşmeleri büyütme, kendi konumlarını güçlendirmek için düşmanı bir yana bırakıp birbirleriyle boğazlaşmaları, açıktır ki büyük hatadır. Söz konusu çatışmanın Türkiye Kürdistanı'na taşırılması da öyle.

Son olaylarla ilgili olarak gerek GK, gerek KYB, kendileri bakımından en küçük bir hata kabul etmiyorlar ve tüm suçu karşı tarafa yüklüyorlar, birbirlerini en ağır biçimde ve benzer bir dille suçluyorlar.

Talabani'nin söz konusu mektubunda belirlediği tutum elbette tasvip edilemez. Gerçi daha önce Cabbar ve arkadaşlarının, Hasan Hoşnav ve arkadaşlarının KDP taraftarlarınca öldürülmeleri de aynı biçimde tasvip edilecek şeyler değildir. Şu ya da bu kesim daha büyük yanlışlar yapmış olabilir; ama bugün varılan durum şu ki, Kürt halkının özgürlüğü adına ortaya çıkmış bu

örgütler düşmanı bir yana bırakmış bir birleriyle boğazlaşmaktadırlar. Bundan daha olumsuz ne olabilir?

Hakkâri olayları açıkça gösterdi ki, emperyalistler ve Kürt halkının öteki düşmanları, CIA, SAVAK ve MİT, Hakkâri'de Kürt halkını birbirlerine kırdırdılar. Bunu olayların içinde yaşayan

GK ve KYB mensupları elbet bizden daha iyi bilmektedirler. O halde bu çıkmazdan kurtulmanın yolu aranmalıdır. Bunun da yolu, herhalde kördüğüşünü sürdürmek, bir öç politikası gütmekle olmaz.

Biz, GK'nin mektubunda sözü edilen, tutuklu veya "konuk"ların çoğunun serbest bırakılmış olmasından memnun olduk, bu olumlu bir tavidir. Umarız ki, Eli Eskeri ve arkadaşları da dahil, kimsenin yaşamına dokunulmamıştır. Bu, taraflar arasında düşmanca davranışlara son vermek için olumlu bir adım olacaktır. KDP'li yurtseverlere karşı aynı tavır KYB tarafından da benimsenmeli, çatışmaları sürdürücü, düşmanlıkları derinleştirici davranışlardan kaçınmalıdır.

GK'nin yurtsever güçlerin demokratik cephesine ilişkin olarak söyledikleri de olumlu bir tutumdur ve Kürdistan'ın emekçi kitleleri, Kürt devrimcileri, yurtseverleri onlardan bunu beklemektedir. Bu yolda ciddi adımların atılması, diğer örgüt ve gruplarla diyalog kurulması, bütün bu olup bitenlere rağmen, başarıya ulaşmak için zorunludur.

Biz, yurtsever güçlerin birliğini nasıl anladığımızı daha önce bir kaç kez belirtmiştik ve aynı şeyleri tekrarlamak gereksizdir. Kısaca şunu söyleyelim ki, bizim birlik anlayışımız, elbette tüm sosyalist, yurtsever, ilerici güçlerin anti-emperyalist, anti-sömürgeci, ve anti-feodal bir doğrultudaki birlikleridir. Halkımızı kurtuluşa götürecektir, ona dostlar kazandıracak ve düşmanın "tuzak"larından koruyacak yol budur.

Biz Irak Kürdistan'ı yurtsever güçlerine bu doğrultuda zaferler dileriz...

Eli Eskeri (Ortadaki) iki arkadaşıyla...

GOTINÊN PÊŞIYAN

Axa got mîrîrb: "Ezê rabim û texim." Mîrîrb got: "Axayê min, ezê rûnim."

Aqlê kêm, riya xwar ber hevalê xwe dide.

An bîke, melerize; an meke, melerize.

Av dîkeve cihê teng, deng dide.

Av rabû, sîkîr belavbû.

Ber dî cihê xwe de giran e, ku gêr bû, sıvîk dibe.

Berfa êvarê, barana sibehê.

Berû jî qalîkê xwe derdîkeve, dibê: "Devê wi çend el..."

Bîbêjn lal e, lê mebêjn tîral e.

Bilind ne nêre, nîvîz (nîzm) ne keve.

Buhara pašin, buhara mîrovan; buhara pêşin, buhara heywanan.

Bûk lî hespê ye, kes nîzani nesibê kê ye.

Cihê yeki lî gund nîn bû, dîgo: "Cihkê min bîbîn mala malxwê!."

Çavê du riya, xwelî lî sera.

Desthilanin fireca xeyrê ye (fireca firûzi ye.)

Dîzîkê got: "Bînê min zêrin e." Heskoyê got: "Ez niha jî bînê te derketime."

Dudo bî hevra rast bîn, ê sîsêyan xwedê ye.

Dûr here, durust vegere.

Ez hêdî dîçim, bela dîgihê min; ku zû dîçim, ez dîgihim belayê.

Ferxên yeksali radîbîn hêkên hesînî dîkin.

Fêda gavana swarbûna kera ye.

Fîlan kes sed cir av pîştâ guhê wi şîl nake.

Go: "Kê dînya xwar?" Go: "melaqa!..."

Go: "Kê Buhara xwar?" Go: "Ulaqa!..."

Got: "Bavê te kuştin." Pîrsî: "Swaran yan peyan?" Got: "Her kuştin, çî swaran, çî peyan?..."

Go: te girt, bernede; eger te berda, pey ne keve.

Gûzkê mede zaroka, ku tu bîdî, wê dudo dîxwazin.

Gotin kerê: "Were em te bîbîn cenetê." Got: "Ma gîvzonîk lî wê derê heye?..."

Guha jêki kêmo ye, teriyê jêki quta ye, kuçîkê hero hero ye.

Her şêrek bî lepê xwe ye.

"Helaw helawê" dev şîrin na be.

Hêviya dotmamê ma bê wert,

Hêviya yarê ma bê dundan.

Hevalê hevalen zehf in, mêrê kîrînê kêmin.

Hevalê xweşiyê zehf in, ên tengayiyê kêmin.

Her kare bêje, lê her nîkare bîke.

Her kes mêvanê emelê xwe ye.

Hesp dîbeze, swar pesna xwe dide.

Heta lî mîrînê, çav lî kîrînê.

Hekê ba hat, bîdêre, hekê ne hat, guh bîdêre.

Hîgi dînya xîra dibe, mala Tîrço ava dibe.

Xeberê êvara dîkeve qulê diwara.

Xençer bîra ye, tîfing pîsmam e.

Xerabkîrîn rehet e, lê avakîrîn zehmet e.

Xew û kew herdu destê mîrov nakeve.

Jî gura bîrçîtîr, jî mara tazîtîr.

Kevîr dîleqe hew ci dîgire.

Kesi cera çêke, kare çembîla pê ve bîke.

Kesi devan bîkîre, lazîm e serdêrî bilînd bîke.

Kur jî bavê bilîndtîr e.

Mar ketîne kewarê, jîn beziye hawarê.

Merşeki yeki ber avê çû, got: "Bîla xêra dê û bavê min bel!..."

Mêrki aşîti meşka dîmsa wi rîjiya, go: "Bîla xêyra mîriya bel!..."

Mîzgîni dane kerê, gotin: "Dehşîk jî te bû." Got: "Êmê min kêmin bû, barê min zeyde bû."

Mîrov ne bîne zehmet, naxwe nimet.

Mîrov here masîyan, kuna wan şîl bibe.

Mîri ne melûn be, gor lê teng nabe.

Mîrîşkê çav lî betê kîr, kûna wi çîrand.

Mêran mêr dîkuştin, Cîbo ûr dîşûştin.

Mî-bîzîn bî dîzi gon dîxwîn, eşkere dîzên.

Nan nîn e, keleperçê dîxwaze.

Ne lî rengê tîtinê bînêre, ne lî ê mêran.

Ne şêrin be, lê xelk te bîxwîn; ne tehl be, lê xelk te bavêjn.

Pîşt baranê qa cil dîke.

Pîrê bawer ne kîr mêr bîke, gava mêr kîr dawa mehr û heştekan kîr.

Pîrê fedî kîr bîhata govendê, gava ket govendê êdî govend berneda.

Pîrê go: "Keça min, meçe nav kurkan." Got: "Yadê, ewa tu dibêji, qedîha ye!..."

Pîvazan nexwe, bîhn jî te nay.

Qubê spi gîş ne ziyaret in.

Rasto be pîr zû be.

Serê ne êşe, ne hewcê ye kefiyê lê gîrêdîm.

Serê du beranan dî beroşeki da nayê kelandîn.

Seriyê bîrin nayê kîrin.

Sed xeber bî xeberkî dîsekîne.

Şêr bî lepê xwe, Şêx Hadi nayê hawara te.

Şêwîra çûka lî ser garîsê Memo ye.

Şer û nivşer yek e.

Şerûdê pis du cara şer dîxwaze.

Te çî dani beroşê, tu yê wi bîxwî.

Tu lî ku, mala dawetê lî ku?

Wekê malxweyê malê Silo be, wê xwarîna kulfet sor çîla be.

Yan mêre baş be, yan bîvîr û das be, yan bîmîr jî xwe xelas be.

Yê ko dest dîke, dê û bav nake.

Yê tazi bû di kuvarê de dîgot jîna xwe: "Zîrav bîrêsel!..."

Yeki jîna xwe berda bû, dîgotê: "Were bîbe yara min."

Yê lî bîn deng nake, yê lî ser qare-qar e.

Yê borîn jî xwe borîn, yê mayîn bêtîr in.

Yek heye, bî sedî; sed heye, ne bî yeki

DU GUL Û ÇIÇEG Û SEYRAN

*Ez dê du gulan, gul gul kem
Du gul û çiçeg û seyran
Ez dê du dilan, du dîlkem
Du gul û çiçeg û seyran
Du miradan hasîlkem
Du gul û çiçeg û seyran*

*Ez dê dû gulan, gulinim
Du gul û çiçeg û seyran
Dê dû dilan hebinim
Du gul û çiçeg û seyran
Du miradan pêkinim
Du gul û çiçeg û seyran*

*Hey gulê gula tergê
Du gul û çiçeg û seyran
Rîşyan berde jî navtengê
Du gul û çiçeg û seyran
Gul şînbûn Culemêrgê
Du gul û çiçeg û seyran*

*Hey gulî gula spiyê
Du gul û çiçeg û seyran
Rîşyan berde jî eniyê
Du gul û çiçeg û seyran
Gul şînbûn Amêdiyê
Du gul û çiçeg û seyran*

*Hey gulê gula zerê
Du gul û çiçeg û seyran
Rîşyan berde jî kemerê
Du gul û çiçeg û seyran
Gul şînbûn Mêrgelerê
Dû gul û çiçeg û seyran*

*Hey gulê gula baxê
Du gul û çiçeg û seyran
Rîşyan berde jî kîmaxê
Du gul û çiçeg û seyran
Gul şînbûn Gelyê Şaxê
Du gul û çiçeg û seyran*

*Hey gulê gul şerabê
Du gul û çiçeg û seyran
Rîşyan berde jî kulabê
Du gul û çiçeg û seyran
Gul şînbûn Bêşababê
Du gul û çiçeg û seyran*

*Hey gulê gul sorgulê
Du gul û çiçeg û seyran
Welatî îşq û dilê
Du gul û çiçeg û seyran
Cûlemêrg û Musilê
Du gul û çiçeg û seyran*

JI HÊLA CULEMÊRGÊ

Xwendevaneki me yi piçûk, *Muhsin Kızılkaya* (1966), ji hêla Culemêrgê kılamek (Du Gul û Çiçeg û Seyran) û sê hıkyatên piçûk (Golîk Beg, Du Mele û Afîyet Bît) berhevkeriye û şandîye. Em jê ra spas dikin û van kîlam û hıkyatan li jêr pêşkêşî xwendevanan dikin.

R.W.

GOLIK BEG

Navê gundekê Dergêla Musa Begê ye. Li nav eşira Berwaryan da ye. Mêvanek çû wi gundi, bû mêvan. Li malekê ronîşt. Begê wi gundi hatne ditina mêvani. Çi kesê hat, mêvan pêş ve rabû û got:

-*Keremke fîlan beg. were cihê min.*

Çi kesê hat û cihê xwe dayê. Mêvan her nişiv çû, gihîştê piştê deri. Derê xani vekirî bû. Dêri ra golîkek dit. Pêş golîkê ve rabû, got:

-*Fermo Golîg Beg, tu ji were cihê min!..*

AFİYET BÎT

Zîlameki diwanekê da av xwest. Xulameki av ani dayê. Av vexwar. Mirovê li cem ronîştî go:

-*Afiyet bît.*

Yê din go:

-*Afiyet bît.*

Yê din ji go:

-*Afiyet bît.*

Yeki din ji go:

-*Afiyet bît.*

Ket ket hemûyan go:

-*Afiyet bît.*

Diwan gelek tije bû, mirov acîz bû.

Yekê binê diwanê go:

-*Ew kişk bû av vexwarî? Afiyet bît.*

Yê av vexwarî go:

-*Ez bûm. Min ew gû xwarî!..*

DU MELE

Melê Bohtan û Melê Bateyi çûn ber avekê. Herdu mamoste ji bi nav û deng in di Kurdistanê da.

Melayê Bateyi ji Melê Bohtan ra go:

-*Min piştke, ji avê derbazke.*

Melayê Bohtan go:

-*Tu dê min piştkey.*

Melayê Bateyi, Melayê Bohtan pişt kir, bire niveka avê. Melayê Bateyi herdu lingê xwe ji ber xwe kirin, Melayê Bohtan ser û ser nav avê da ket.

Melayê Bohtan go:

Ey Melayê Bateyi

Ya melayê miri

Te ne quwete, ne birî

Ger ne şey xelqê piştkey

Tu bo çi xelqê telgiri...

Melayê Bateyi lê vegerand:

Melayê Bohtî

Ez behr im, tu dilop i

Ez çiya me, tu qur - qup i

Ez mamoste me, tu zur - zop i...

KILMO ★

Bra kilm o, kilm o
kilm o dime na dewrani
sari re çaye hende derg o
ma re çaye hende kilm o

Vere çevere Miri ro scena
mî va, "Haq o vayê,"
mî va, "Mirê mî zaf nêwes o"
yelçî birusne Xanîma wayê
Juye, nawa cordu di de
cigera dana bî xwo ro
bervana wena Xanîma wayê
Xanîmê vana

brayê mî zaf nêwes o
dirvêtiya xwo zaf xoriya
bî once şîa darê

Mir vanc
ez merdana xwêver nê kuno
mî ra têpiya mane ye diweran verd e
Mirê mî vano
coru merdona xwo ver nê kuno
mî ra têpiya ye mane diweran verd e

Bra kilm o, kilm o
kilm o dime na dewrani
sari re çaye hende derg o
ma re çayu hende kilm o

(★) Klamek ji aliyê Dêrsim.

KISA ★

Kısadır kardeşim kısa
kısadır bu devrin sonu
başkaları için niçin bu kadar uzun
bizim için niçin bu kadar kısadır.

Ark geçer kapısının önünden Mir'in
dedim "Tanrı"
dedim çok hastadır benim Mir'im
kardeşi Xaneye elçi gönderin
biriciktir şudur şuracıkta
içli içli ağlayıp dövünen
kendi kendini yiyip bitiren
Xane dedi

çok hastadır benim kardeşim,
yaraları çok derin
cesedini ağacın gölgesine çekin.

Mir dedi

ben ölümüne acı duymam
ölümünden sonra
siz kalacaksınız duvar diplerinde

Mir'im dedi

ben hiç bir zaman acı duymadım ölümüne
ölümünden sonra
siz kalacaksınız duvar diplerinde...

Kısadır kardeşim kısa
kısadır bu devrin sonu
başkaları için niçin bu kadar uzun
bizim için niçin bu kadar kısadır...

(★) Dersim yöresinden bir türkü...

C. ALADAĞ

KÜRDİSTAN'IN
SÖMÜRGELEŞTİRİLMESİ
ve
Kürt Ulusal
Hareketleri

özgürlük
yayınları

KONGRA AKSA ' YÊ YA 19.

Kongra Komela Xwendekarên Kurdistan lî Dervayî Welat (AKSA) ya 19. lî Almaniya Rojava, lî Frankfurtê dî rojên 14-17 Îlonê 1978 da civiya.

Kongre bî marşa "Ey Reqîp" destpêkir. Piştî, bona şehidên Kurdistanê deqeki bêdengi çêbû. Kingê dor hate bijartina diwanê lî ser vê pîrsê gelek dan û standin çêbû. Piştî diwan hat bijartin û civinê xebata xwe ajot.

Dî roja sisêyan şeveke çandi

ya mezin bî arikariya karkerên Kurd hate çêkirin. Bî sedan karker, xwendekar û hevalbendên gelê Kurd lê beşdar bûn.

Dî roja dawî da dan û standin lî ser pêşneyarên derheqa rêbaz û distûra komelê

Dî roja dawî da dan û standin çêbû lî ser pêşneyarên derheqa rêbaz û distûra komelê. Guhartinin ketin rêbaz û distûr, biryarin hatin girtin û Komita Birêbiri Gîştî hate hilbijartin.

Dî belavoka kongrayê ya dawî da usa hatiye nivisandin:

"Kongra 19'an nişanda ku tevgera rîzgarixwazî gelê kurd lî hemû perçên Kurdistan diji imperyalizm, kolonyalizm, faşizm, nijadparêzî û paşverûti sinorên nuh distine. Dî vê tevgerê da rola zehmetkêşan jî bo pêşengiya xebatê roj bî roj xurtir dibe.

"Tevgera şoreşgira navnetewî (intêrnasyonal) jî sazûmana (sistema) sosyalista cihani, tevgerên çînê karker lî welatên sermiyandari û tevgerên rîzgarixwazî gelên bindest çêdibe."

"Tevgera rîzgarixwazî gelê Kurd, beşek e jî tevgera şoreşgira navnetewî. Tevgera xwendekarên Kurd lî dervayî welat, beşek e jî tevgera rîzgarixwazî gelê Kurd û beşekî tevgera xwendekarên navnetewî ye, jî bo aşiti, azadi, dêmoqrati û pêşveçûna civakî, û lî diji imperyalizm, kolonyalizm û paşverûti. Lî ser vê bîngê kongra 19'an bî rêbaz, distûr û biryarên xweguhartineke diroki ye dî tevgera xwendekarên Kurd da lî dervayî welat. Jî ber ku kongra 19'an xetek kîşand dî navbera dost û dijminên gelê Kurd û xwendekarên Kurd.

Em jî hemû xwendekarên Kurdistan-yên dêmoqrati û pêşverû lî dervayî welat dixwazin ko lî ser vê bîngê yekitiya tevgera xwendekarên çêkin û rêbaz û distûra AKSA û biryarên kongra 19'an bî cih binin, da ku em bî hevra bî erkên (wezîfên) xwe yên netewî û navnetewî rabin."

MESAJA ROJA WELAT

Bona Kongreya AKSA'yê ya 19. Roja Welat mesaja jêrin şand:

Komela Xwendekarên Kurdistan lî Dervayî Welat,
Hevalên Hêja,

Kongreya 19 ya Komeley Xwendekareni Kurdistan lî derewey welat dî 14-17 Îlon 1978 da wê bicive. Me dixwest bî wê civina giring, lê waxt û firsenda me tune bû.

Tekoşina xwendekarên

Kurdistan dî riya azadi û serfiraziya gelê Kurd da gelek ciyek giring dîgere. Êdî eşkere ye ku, xilashûna gel tenê dî destê karker û gundiyan Kurdistanê û bî xebatek şoreşgerî dibe. Îro em dibinin ku refên kewneparêzên Kurd û yê xebatkarên Kurdistanê jî hev veqetiye û xwendekarên welatparêz, dî vi şerê diji emperyalizmê, kolonyalizmê û kewneparêziyê da lî cem gelê xwe ne.

Bona serketina tevgera

azadiyê, divê yekitiya hêzên welatparêz, demoqrati û sosyalist zêtir bê qewinkirin. Dî vê xebatê da yên ku derdikevine ser riya me ne tenê emperyalist, kolonyalist û paşverûyên Kurd in, her usa jî, hin siyasetên şaş -mina maoist û anarşistan- jî gelek zirarê didin xebatê.

Maoist, hevalbendên gelê Kurd ra -welatên sosyalist û hêzên şoreşger -demoqrati yên din- dijminahiyê dajon, yekitiya xebatkarên xirab dî-

kn. Êdî eşkere ye ku ew ne marksist in û xulamîya emperyalizmê dikin. Divê xwendekar xwe û tevgerêdanên xwe jî zirara wan bîparêzin.

Bir û baweriya me ev e ku civina AKSA'yê ya 19 jî bî serfirazi derbaz dibe û ew dî riya Azadi, demoqrati û sosyalizmê da gavên pêş davêje.

Em civina we pîroz dikin, serfiraziya wê dixwazin.

Bil silavên germin...

ROJA WELAT

Berpîrsiyar Mahmut ÇEŞME

Sahibi: Mustafa AYDIN ★ Yazı İşleri Müdürü: Mahmut ÇEŞME ★ Her ayın 1'inde ve 15'inde çıkar. ★ Yönetim Yeri: Sümer Sokak 12/2, Demirtepe/ANKARA ★ Abone Şartları: Altı Aylık 75 TL, Yıllık 150 TL. Dış Ülkeler İçin İki Katıdır. ★ Dizgi-Baskı-Filim: EM-AŞ, DİSK Genel-İş Web Ofset Tesisleri. Rüzgârlı Gayret Sok. No: 1 Ulus/ANKARA-1978

Xwedi: Mustafa AYDIN

Berpîrsiyar: Mahmut ÇEŞME

Navnişan: Sümer Sokak 12/2 Demirtepe/ANKARA
Şerten Abone: Bo 6 mehan 75, Sali 150 Lirayê Tirkîyê;
bo welatên dervayî du qat e.